

परिचय

प्रिय पाठक दाजुभाइ तथा दिदीबहिनीहरूमा सर्वप्रथम हामी येशू ख्रिष्टको नाउँमा जयमसीह टक्र्याउन चाहन्छौं । साथै परमेश्वर पिताको प्रेम, प्रभु येशू ख्रिष्टको अनुग्रह र पवित्र आत्माको संगती तपाईंहरूमा रहीरहोस् ।

“२०१७, लुथरको ५०० वर्ष पछि” नाम यो पुस्तिका अविल र पेन्टे स्टुरकनेसद्वारा लेखिएको हो । जसमा उनीहरूले “मार्टिन लुथर”ले कसरी क्याथोलिक मण्डलीको बाइबल विरुद्ध शिक्षा तथा नीति नियमको पर्दाफास गरेका थिए र अहिले उनको सुधारवादको आन्दोलन सुरु भएको ५०० वर्ष पुरा हुँदको अवस्था कस्ता सफलताहरू प्राप्ती भए अर्थात कस्ता गल्तीहरू भएका छन् भन्ने कुराहरूको पुनःविचार गरी परमेश्वरका साँचो छोराछोरीहरूलाई सत्यतामा खडा हुनका लागि आग्रह गर्दछौं । साथै गलत कदम कदमहरूको पहिचान गरी त्यसको विरुद्ध खडा हुन प्रेरणा दिँदछ । यस पुस्तिकालाई संसारको विभिन्न राष्ट्रहरू उनीहरूको आफ्नो भाषामा अनुवाद गरी तिब्र रूपमा यसको वितरण भइरहेको छ । जब हामीले पनि यस पुस्तिकाको अध्ययन गर्नु तब हामीलाई पनि परमेश्वरले यस पुस्तकको महत्त्वलाई ध्यानमा राखी नेपाली भाषामा अनुवाद गर्न उत्प्रेरित गर्नुभयो र फलस्वरूप आज हामीले यस पुस्तिकालाई हाम्रो आफ्नो नेपाली भाषामा अनुवाद गर्न सफल भयौं ।

जब हामी प्रार्थनासाथ यस पुस्तिकाको अध्ययन गर्नेछौं, मलाई विश्वास छ परमेश्वरले पक्कै पनि हामीलाई उहाँको सत्यतामा दोहोऱ्याउनु हुनेछ । अमेन ।

अनुवादक : आशिष सुनुवार/रोशन प्रसाई
प्रकाशक : रोशन प्रसाई
इ-मेल : ashish_sunuwar@yahoo.com
angelsworldnepal@gmail.com

ठेगाना : PO Box. No. 25, Bharatpur, Chitwan

Nepali Translation by Mr. Roshan Prasai & Mr. Ashish Sunuwar

२०१७ लुथरको ५०० वर्ष पछि

३१ अक्टुबर, २०१७ को दिन ५०० वर्षको समय पुरा हुन्छ जब मार्टिन लुथर विटिनवर्गको चर्चाको ढोकामा ९५ सुत्रको पर्चालाई किलाले ठोकेका थिए । यो ९५ सुत्रले रोमन क्याथोलिक चर्चको त्यो शिक्षाहरूको पर्दाफास गरेका थिए जो बाइबल विरुद्ध थिए । एउटा मान्छेले कसरी यत्रो ठूलो ठूलो काम एकलै गर्न सक्यो भनेर मानिसहरू अचम्भित परेका थिए । तपाइँहरू कल्पना गर्नुहोस् कि एउटा मानिस एकलैले कसरी रोमको विरुद्ध यानि पुरा एक प्रणाली विरुद्ध बोल्ने हिम्मत गर्दछ ।

यो ९५ सुत्रहरूको पर्चा पुरा जर्मनी र विश्वमा थोरै समयमा फैलियो । रोमन क्याथोलिक चर्चले बाइबल विरुद्ध शिक्षाहरू र विधिहरू सिकाउँदैछन् भनेर मानिसहरूले बुझ्न थाले र तिनीहरू मार्टिन लुथरको पक्षमा उभिन थाले । ९५ सुत्रहरूको विषयमा धेरै चर्चा र बादविवाद भयो र यसले मानिसहरूलाई अलग ढंगबाट सोचमा बाध्य तुल्यायो ।

त्यस समय बाइबल केवल चर्चको फादरहरूसँग मात्र हुने गर्थ्यो र मानिसहरू केवल तिनीहरूबाट सिक्ने आशा राख्थे । त्यस समय मानिसहरूले परमेश्वरको वचनको सही अर्थ खोलाउनको निम्ति केवल चर्च पादरहरूप्रति भर पर्ने गर्दथे । मार्टिन लुथरले ९५ सुत्रद्वारा रोमन क्याथोलिक चर्चको ति शिक्षा र विधिहरू जो बाइबल विरुद्ध थिए त्यसको पर्दाफास गरेका थिए । छिट्टै चर्च दुई समूहमा विभाजित भयो - रोमन क्याथोलिक चर्च र मार्टिन लुथर समर्थक । लुथरले आफ्नो शिक्षाहरू र खोजहरूलाई बलियोसँग पकडीरहेको हुनाले उसलाई वर्मको सभाको सामुन्ने उभिन आदेश दिइयो । धेरै जना

व्यक्तिहरू लुथर आफ्नो शिक्षालाई छोडेर रोमन क्याथोलिक चर्चलाई स्वीकार गरोस् भन्ने चाहन्थे । उनीहरू मार्टिन लुथरले रोमन क्याथोलिक चर्चको शिक्षालाई स्वीकार गरेको हेर्न चाहन्थे ।

लुथरले भने - "मैले गलत गरेको छु भनेर प्रेरितहरू र अगमवक्ताहरूको पुस्तकदेखि सावित गरेर देखाऊ । यदि म गलत भएको रहेछु भने म आफ्नो शिक्षाबाट पछि हट्नेछु र सबैभन्दा पहिला म आफैँ आफ्नो पुस्तकहरूलाई आगोमा पोल्नेछु ।"

उसले अझै भने - "म मेरो विश्वासलाई न त पोपको अगाडि न त कुनै सभाको अगाडि समर्पण गर्न सक्छु किनभने यो कुरा स्पष्ट छ कि तिनीहरू गलत छन् र बाइबल विरुद्ध छन् । जबसम्म म पवित्र धर्मशास्त्र बाइबलको गवाहीबाट विश्वस्त हुँदिन, आफ्नो विवेकद्वारा स्पष्ट हुँदिन, र जबसम्म आफूले भनेको र लेखेको कुराहरू बुझ्दिन र जबसम्म मेरो विवेकलाई परमेश्वरको वचनले बाँधेको छ तबसम्म म पछि हट्न सकिदिन र हट्ने पनि छैन । किनभने एक इसाईको लागि आफ्नो विवेक विरुद्ध बोल्नु जोखिमपूर्ण हुन्छ । म यहाँ अडिग छु, म अरु केही पनि गर्न सकिदिन, परमेश्वर मलाई मद्दत गर्नुहोस् ।" - (डी. अंबीग्रे, पुस्तक-७, अध्याय ८)

इसाई राजकुमारहरूद्वारा विरोध

राजा चार्ल्स पाँचौले लुथर र तिनको सुधार अभियानलाई रोक्न योजना बनाए । पोपको समर्थकहरूलाई खुसी बनाउनको लागि सन् १५२९ मा स्पायरको सभालाई उनले आयोजना गरे । यो सभामा यो निर्णय भयो कि धर्म सुधारको काम र धार्मिक सुधारकहरूको शिक्षाहरूलाई फैलिन नदिने र यो

पनि तय भयो कि सुधारवादीहरूलाई मानिसहरूसँग घुलमिल हुन नदिने । एक जना पनि क्याथोलिक व्यक्तिलाई लुथरको शिक्षाहरू स्वीकार गर्न नदिने, अनुमति नदिने निर्णय गरियो ।

केही इसाई राजाहरू जो यस सुधार अभियानको पक्षमा थिए, तिनीहरू यस कुराको विरोध गर्ने निर्णय लिए । तिनीहरूले राष्ट्रिय सभामा त्यस कुराहरूको विरोध गरे । अरु कुराहरूको बीचमा तिनीहरूले यो लेख, "प्रस्ताव गरिएको आदेशसँग न त हामी सहमत छौं न त हामी त्यस्ता कुराहरू पालन गर्छौं जो परमेश्वर, उहाँको वचन, अनुग्रहद्वारा हामी उहाँको पवित्र बचनको शिक्षालाई मान्छौं र धर्मशास्त्र बाइबलको नयाँ र पुरानो नियमको किताबमा केही पनि नथप्ने निर्णय लिएका छौं ।" - (डी. अंबीग्रे, पुस्तक-१३, अध्याय ६)

तिनीहरूको विरोधबाट सुधारिएको मण्डलीलाई प्रोटेस्टेन्ट नाम दिइयो र यसका सिद्धान्तहरू नै प्रोटेस्टेन्टीसम यानि सुधारवादी अभियानको सार हुन् ।

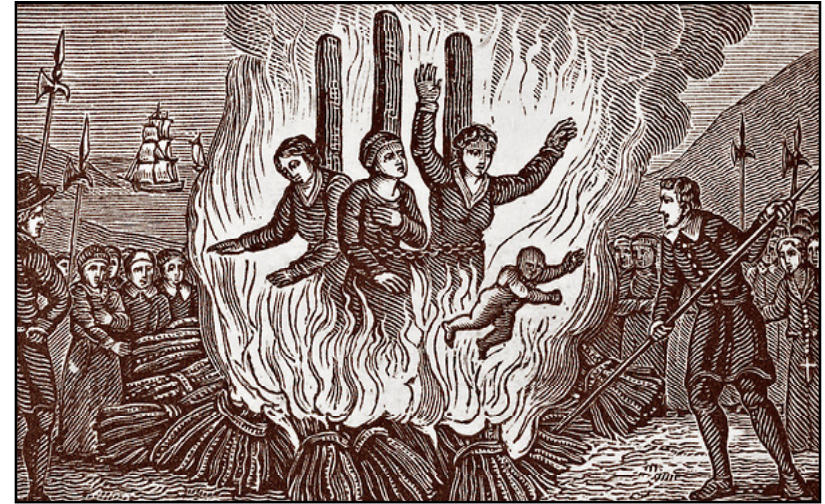
कुन अधिकारको आधारमा ?

मार्टिन लुथर र सुधारवादीहरूको यो धारणा थियो कि जब कुरा विश्वास र शिक्षाहरूको हुन्छ तब इसाई भाइबहिनीहरूले केवल बाइबलले भनेको कुराहरू मात्र पालन गर्नु पर्दछ । अर्को तर्फ क्याथोलिक चर्चको यो धारणा थियो कि मानिसहरू बाइबल मात्र होइन तर बाइबलको साथ-साथै विधीहरू पनि मान्नु पर्दछ र यही कुरामा स्पष्ट चिरा परेको थियो ।

क्याथोलिक चर्चले यो कुरा भने कि लुथर र सुधारवादीहरूले मण्डली र राज्यको नियमलाई अन्तिम निर्णय भनी स्वीकार गर्नु पर्दछ । सुधारवादीहरूले यो भनेर जवाफ फर्काए जब तिनीहरूको निर्णय परमेश्वरको वचन विरुद्ध हुँदैन तब मात्र तिनीहरूको निर्णयलाई स्वीकार गरिनेछ । सुधारवादीहरूको यो धारणा थियो कि विश्वास र शिक्षाको सम्बन्धमा तिनीहरू आफ्नो विवेकमा भर पर्न सक्छन् । तिनीहरूले विश्वास गर्थे कि तिनीसँग यो अधिकार छ । अर्को तर्फ क्याथोलिक चर्चको धारणा यो थियो कि जब मण्डली सभामा बहुमतले जे निर्णय लिन्छन् तब त्यो निर्णय सबैजनाले मान्नु पर्दछ । परिणाम स्वरूप हरेक व्यक्तिले यो निर्णय लिनुपर्ने भयो कि तिनीहरू के मा खडा हुन चाहन्छन्- बाइबलको शिक्षामा मात्र कि चर्चको विधी र बाइबलको शिक्षा दुवैमा । त्यो दुई कुरा मध्य एकमा निर्णय लिने समय आएको थियो ।

सतावट

जब सुधारवादीहरू रोमको अगाडि भुकेनन् तब क्याथोलिक चर्चले तिनीहरू विरुद्ध सतावट सुरु गर्‍यो । सुधारवादीहरू रोमको अधिकार विरुद्ध बढेको हुनाले तिनीहरूलाई सताउन थालियो । इतिहासको पुस्तकहरू जो एकदमै कम पाइन्छ तिनीहरूले यस भयानक सतावटको बारेमा भन्दछन् । धेरै सुधारवादीहरूलाई अमानवीय रूपमा कैदी बनाइए, एकान्त स्थानमा सताइए, धेरै मानिसहरूलाई जंगली जनावरहरूको सामु फालियो, जाँच-पडतालको नाममा धेरै मानिसहरूलाई सताइयो, कति मानिस तरवारद्वारा मारिए । क्याथोलिक मण्डलीद्वारा भएको भयंकर सतावट र सजाएको कथाहरूले लुथर भन्दा पहिले र पछिको संसारलाई हल्लाएर राखिदियो । धेरै सुधारवादीहरूलाई धम्की र पोपबाट प्रतिबन्ध लगाइयो । जब पोपबाट प्रतिबन्ध लाग्यो तब कोही पनि व्यक्तिले तिनीहरूको हत्या गर्न सक्थ्यो । धेरै सुधारवादीहरू जस्तै हाइरोनिमस, जोन हस्स, लुइस डी. बरकुइन, विलियम टिनडेल र धेरै सुधारवादीहरूलाई खम्बामा बाँधेर आगो जलाएर मारियो । जोन वाइक्लिफको शरीरलाई जलाएर तिनको अस्थी खरानी नजिकैको नदीमा फ्याकियो । बेलायतमा मात्र क्याथोलिक रानी मेरीको शासनकाल (१५५५-१५५८) मा २८९ सुधारवादीहरूलाई खम्बामा बाँधेर जलाइ मारियो । यस विषयमा येशूले जे भन्नुभयो त्यो एकदम विचार गरिनुपर्ने कुरा हो, "तिमीहरूले यी मेरा भाइहरूमध्ये सबैभन्दा सानामा एकजनालाई जे जति गर्‍यो, त्यो तिमीहरूले मलाई नै गर्‍यो ।" - (मत्ती २५:४०)

क्याथोलिक चर्च र तिनको अगुवाहरूलाई धेरै कुराको लागि जवाफ दिनु पर्ने हुन्छ । भाग्यवश यो सबैभन्दाको लेखा परमेश्वर स्वयम्ले लिनु हुनेछ । उहाँले सबै कुरा हेर्नुभएको छ, उहाँले धार्मिकतासँग न्याय गर्नुहुनेछ । यदि हामीले यो कुराहरूलाई एक आपसमा जोड्यौं भने त्यो हाम्रो निम्ति लाभदायक सावित हुनेछ, हामीले पढेको कुरालाई यदि यस पदसँग जोड्यौं भने लाभदायक सावित हुनेछ - "किनकी हामीले गरेको हरेक काम, असल होस् वा खराब होस्, प्रत्येक गुप्त कुरासमेत सबैको न्याय परमेश्वरले गर्नुहुनेछ ।" (उपदेशक १२:१४)

यो कुरा स्पष्ट छ कि यदि कसैले आफ्नो पाप स्वीकार गरेर परमेश्वरमा प्रयाश्चितसाथ क्षमा माग्यो भन्ने त्यसले क्षमा पाउनेहरू तर हामीले कहिल्यै पनि यो पढ्यौं वा सुनेनौं कि क्याथोलिक चर्चले क्रसको अगाडि उभिएर आफूले गरेको सतावटको लागि मानिसहरूलाई यातना दिइएको निम्ति वा अरु विश्वासीहरूलाई सताएर मारेको र अरु धर्ममा आस्था राख्नेहरूलाई यातना दिएर हत्या गरेको स्वीकार गरेर माफी मागेको, पढेको वा सुनेका छैनौं ।

यस बारेमा विचार गर्नुहोस् । क्याथोलिक चर्चले अरु धर्मप्रति आस्था राख्नेहरूलाई जलाएर मार्ने आदेश दियो । आधिकारिक जाँचको नाममा मानिसहरूले भोगेको भयानक यातनाको बारेमा सोच्नुहोस् किनभने तिनीहरूले अर्को धर्ममा आस्था राख्थे । तिनीहरूको बारेमा सोच्नुहोस् जसलाई अलग धर्ममा आस्था राखेको कारण निर्वासनमा परे वा आफू बस्ने समाजबाट प्रतिबन्धमा परे । यो सूची लामो छ । त्यही समयमा यो मण्डली वा संस्था जसले आफूलाई इसाई भनेर बोलाउँछ के त्यसको काम येशूसँग मिलेको छ ? त्यसमा विचार गर्नुहोस् । छैन कदापि मिलेको छैन । यो सब अरु कोही नभएर सैतान हो जो यस निर्मम कामको रचनाकार हो र यो काम एक दिन होइन, एक महिना, एक वर्ष होइन तर वर्षौंवर्षसम्म निरन्तर चल्दै आएको थियो । आश्चर्यजनक कुरा के छ भने भूतपूर्व गुरु पोप बेनेडिक्ट सोझै त्यस आधिकारिक जाँच गर्ने संस्थाको अगुवा रहिसकेका छन् । आज यो संस्था जसले धर्मविरोधीहरूको आधिकारिक जाँच गर्छन त्यसलाई नयाँ नाम दिइएको छ - दि कंग्रिगेशन फर द डक्ट्रीन अफ द फेथ यानि विश्वासको सिद्धान्तको सभा । र यस सभाका वर्तमान अगुवा हुन् आर्कबिशप जेर्ार्ड लुडविग मूलर हुन् ।

परमेश्वरको कामको निम्ति सुधारवादीहरूले आफ्नो सबैकुरा त्यागे । आफ्नो शरीर जलिरहँदा पनि उनीहरूले येशूको गवाही दिए । एकछिन

हामीहरू आफ्नो बारेमा सोचौं हामीले के गरेका छौं ? येशूले हाम्रो लागि के गर्नुभयो ? के त्यो कुरा हामीले महशुस गरेका छौं ? के उहाँले हामीप्रति गर्नुभएको महान प्रेम र अनुग्रहको महशुस गरेका छौं ? के हामी परमेश्वरको कामको लागि सबै कुरा त्याग्न तयार छौं ?

आफ्नो शत्रुलाई प्रेम गर

यदि हामीले पोपको अधिकारलाई येशूसँग तुलना गर्नु भने, जसले मानिसहरूलाई अरु धर्मप्रतिको आस्थाको कारण हत्या गरे, तिनीहरूलाई येशूले भन्नुहुनेछ- "तर म तिमीहरूलाई भन्दछु, आफ्ना शत्रुहरूलाई प्रेम गर, र तिमीहरूलाई सताउनेहरूका निम्ति प्रार्थना गर ।"

पोपको काममा अलग भावना भल्किन्छ । परमेश्वरले हामीलाई इच्छा शक्ति यानी असल र खराब छुट्याउन सक्ने स्वतन्त्रता साथ बनाउनु भएको छ ताकि हामी यस्ता कुराहरूमा आफ्नो विवेकको प्रयोग गरौं । हामीले जे कुरामा आस्था, विश्वास राख्छौं त्यो कुरामा अरुलाई विश्वास राख्न कर गर्नुहुन्छ । आफ्नो विवेक अनुसारको धर्ममा आस्था राख्न पाउने अधिकार सबैजनालाई छ । आज्ञापालनको निम्ति कैदी बनाउनु, यातना दिनु र हत्या गर्नु अपराध हो । आफ्नो दुष्मनलाई मार्नु र उनलाई प्रेम गर्नुमा फरकहरू । परमेश्वरको जनले आफ्नो शत्रुलाई पनि प्रेम गर्छन् । हामीलाई बनाउनुहुने र हामीलाई प्राण दिनुहुने येशू मानिस सबैलाई प्रेम गर्नुहुन्छ ।

"सबैथोक यहाँद्वारा बनिए, र बनिएको कुनै थोक पनि उहाँविना बनिएन ।" - (यूहन्ना १:३)

"उहाँ नै सबैकुरा भन्दा अगाडि हुनुहुन्छ, र उहाँमा नै सबैकुरा बाँधिएर रहेका छन् ।" - (कलस्सी १:१७)

येशूले भन्नुभएको छ -

"हे सबै थाकेका र बोभले दबिएको हो, म कहाँ आओ, म तिमीहरूलाई विश्राम दिनेछु ।" - (मत्ति ११:२८)

उहाँले यो पनि भन्नुभएको छ - "पिताले मलाई दिनुहुने सबै म कहाँ आउनेछन्, र म कहाँ आउनेहरूलाई कुनैपनि रितीले म त्याग्ने छैन ।" (यूहन्ना ६:३७)

येशूको इच्छा यो हो कि हामीसबै एक मनका साथ सत्यलाई अंगालौं र बाचौं ।

के पोप येशूको प्रतिनिधि हो ?

पोपले आफूलाई यस पृथ्वीमा येशूको प्रतिनिधि मान्छ तर सबैले यो कुरा बुझ्न जरूरी छ कि पोप येशूको प्रतिनिधि होइन । पोपले आफूलाई भुटो ज्ञान र देखावको घेरामा राख्छ तर येशूले भन्नुभएको छ - "स्यालका दुला र आकाशका चराचुरुङ्गीहरूका गुँड हुन्छन्, तर मानिसको पुत्रको लागि त शिर ढल्काउने ठाउँ पनि छैन ।" (मति ८:२०)

येशूले धेरै साधारण कपडा लगाउनुहुन्थ्यो तर पोपसँग त एकदम महंगा कपडा छन् । पोप एक विलासी जीवन विताउँदछन् । आफ्नो यात्रामा करोडौं रुपैयाँ खर्च गर्छन् र अंगरक्षकहरूको घेरामा रहन्छन् । हामी स्पष्ट रूपमा हेर्दछौं कि पोप र येशूमा कुनै समानता नै छैन । यसप्रकार चर्चले पोपलाई जुन उपाधि दिएको छ उसको लायक नै छैन । यो त येशूको नम्र र पवित्र जीवनलाई मजाकमा उडाउनु सरह हो ।

क्याथोलिक चर्च धेरै धनी छ । येशूले धनी युवकलाई भन्नुभएको थियो - "तिमीलाई अफ एउटा कुराको अभाव छ । जाऊ, र तिम्रो जे जति छन् बिक्री गर र गरिवहरूलाई देऊ, र तिम्रीलाई स्वर्गमा सम्पत्ति मिल्नेछ, अनि आएको मेरो पछि लाग ।" (मर्कुस १०:२१)

भ्याटिकनसँग एकदम धेरै धन छ, यसकारण पोपलाई उद्धारकर्ताको यो निवेदन स्वीकार गर्नुपर्छ जसको प्रतिनिधि तिनी हुन् भनेर दवाव गर्छन् ।

मार्टिन लुथर क्याथोलिक चर्चलाई भित्रदेखि चिन्थे र उसले भने - "जो व्यक्ति आफूलाई ख्रिष्टको प्रतिनिधि भनेर दावा गर्छन् तिनलाई राजाहरू भन्दा पनि बढी शान देखाउनु एकदम डरलाग्दो कुरा हो । के येशू र पत्रुस यस्तै थिए? ति मानिसहरू पोप दुनियाको प्रभु हो भन्छन् । के एक प्रतिनिधिको साम्राज्य येशूको राज्य भन्दा ति बढी होला त ?" - (डी. अंबीग्रे, पुस्तक छ, अध्याय ३)

विश्वव्यापी शक्ति

धेरै मानिसहरू यो शिवास गर्छन् क्याथोलिक चर्च धर्म सुधारको समयमा भयानक सजावट गरेपछि बदलेका छन् । तर तिनीहरू बदलेका छैनन् । तिनीहरूको शिक्षा सिद्धान्तमा केही पनि फरक आएका छैनन् । उसले आफूलाई इसाई बस्त्रमा ढालेका छन् ताकि मानिसहरूले तिनलाई स्वीकार गरुन् । मानिसहरूले उसलाई स्वीकार पनि गरेका छन् र उसले अधिकार पनि प्राप्त गरेकी छिन् । इयु (युरोपियन युनियन)मा मात्र होइन तर विश्वव्यापी रूपमा हामी यसको वास्तविकता हेर्नेछौं । जसरी सुधारवादीहरूको समयमा उसले आफ्नो अधिकारको दुरुपयोग गरेका थिए त्यसरी नै उसले अन्तको समयमा सरकारी र अन्तर्राष्ट्रिय शक्तिको प्रयोग गर्नेछिन् ।

"टुर्वाड एन इफेक्टिभ वर्ल्ड अथुरिटी (Toward an Effective World Authority) भन्ने पुस्तक पोप पावल छैठोले यसो भनेर लेखेका छन् -

"यस्ता संस्थाहरूलाई विश्वव्यापी रूपमा अन्तर्राष्ट्रिय सहयोगको खाँचो छ जसले विश्वव्यापी रूपमा न्यायको स्थापनालाई तयारी, समन्वय र निर्देशन गर्नेछन् । न्याय र राजनीतिक क्षेत्रमा प्रभावशक्ति काम गर्ने एक सक्षम प्रगतिशिल विश्वव्यापी शक्तिको अभावको महशुस कसले गरेका छैनन् ?" - (पोप पल छैठो, पोपोलोरमो प्रोग्रेसियो १९६०, ०८)

अफ एउटा प्रश्न उद्घ: विश्वव्यापी शासन प्रणालीको स्थापना गर्नको लागि क्याथोलिक चर्च कुन-कुन संस्थासँग मिलेर काम गर्दै छ ? मलाई लाग्छ

हामीहरू सबैले तिनीहरूलाई देखेका छौं, क्याथोलिक चर्च संयुक्त राज्य (United Nation) युरोपियन युनियन (European Union) नेटो (Nato), अफ्रिकन युनियन (African Union), इन्टरनेशनल मनिटेरी फन्ड (International Monetary Fund) आदि संस्थाहरूसँग मिलेर काम गर्दैछ ।

पुरा विश्वको नेताहरूलाई एकताको अह्वान गर्दै भूतपूर्व पोप बेनेडिक्ट सोह्रौंले आफ्ना वक्तव्यमा यसो भनेका छन् -

"वर्तमान आर्थिक संकटबाट विश्वलाई निकाल्न, परमेश्वरको नियमहरूमा केन्द्रित भएर विश्वको अर्थ व्यवस्थालाई चलाउन एउटा सावो विश्वव्यापी राजनीतिक शक्तिको आवश्यकता छ ।" - (क्याथी लिन ग्रासम्यान, यु.एस.ए. टुडे, ७/७/२००९)

क्याथोलिक चर्च विश्वव्यापी शक्ति बन्न चाहन्छ भन्ने कुरा हामीले कहिल्यै पनि विर्सनुहुन्न । क्याथोलिक चर्च पुरा विश्व आफ्नो नियन्त्रणमा राख्न चाहन्छ । यही कारणको लागि क्याथोलिक शक्तिले युरोपियन युनियनको स्थापना गर्नु र नयाँ विश्वव्यापी शासन प्रणालीको धारणा पछाडि पनि भ्याटिकनको नै हात छ । अन्तर्राष्ट्रिय कानूनको सहायताबाट नयाँ विश्वव्यापी शासन प्रणालीमा शासन गरिनेछ र यस प्रकारबाट क्याथोलिक चर्चले विश्वव्यापी शक्ति आफ्नो हातमा लिनेछ । जेस्वीट प्रोफेसर तथा भ्याटिकनको आन्तरिक सदस्य मलाकी मार्टिनले आफ्नो पुस्तक "द किज अफ दिस ब्लड"मा यसो लेखेका छन् -

"चाहेर वा नचाहेर होस्, तयारी वा विना तयारी तीनतर्फि विश्वव्यापी प्रतिस्पर्धामा हामी पूर्ण रूपले विना केही रोकावट पसिसकेका छौं । हामीमध्ये धेरै प्रतिस्पर्धी होइनाँ, हामी सबै दाँवमा लागेका छौं । पुरा दुनियालाई स्वीकार हुने विश्वव्यापी शासन प्रणालीको स्थापना कसले गर्ने भन्ने विषयमा प्रतिस्पर्धा हुँदैछ । हरेक व्यक्ति र समाजमाथि चलाउने अधिकार र नियन्त्रणलाई लिएर प्रतिस्पर्धा चल्दै आएको छ । यो प्रतिस्पर्धा सयौं वर्ष अगाडि सुरुवात भइसकेको छ र अब यसलाई रोक्न मिल्दैन । व्यक्तिगत रूपमा र देशको नागरिकको रूपमा हाम्रो जीवनशैली मात्र होइन तर सबैकुरा बदलिन्छ । हाम्रो राष्ट्रिय पहिचान पनि बदलिन्छ । यसबाट कोही पनि बच्न सक्दैन । हाम्रो जीवनको हरेक भागमा पनि यसको प्रभाव पर्नेछ ।" - (मलाकी मार्टिन, द किज अफ दिस ब्लड: पोप जन पल टु भर्सेज रूसिया वेस्ट फर केन्ट्रोल अफ न्यू वर्ल्ड अर्डर - १९९१ PP १२-१६)

यस प्रतिस्पर्धामा पोपको जित हुनेछ भनेर मार्टिनले भनेका छन् । अन्तर्राष्ट्रिय प्रशासनिक तन्त्रद्वारा यस विश्वव्यापी सरकारमाथि प्रभुत्व गरिनेछ

जसले हरेक व्यक्ति, राष्ट्रलाई आफ्नो नियन्त्रणमा लिई आफ्नो इसारामा चलाउनेछ भनेर मलाकी मार्टिनले आफ्नो पुस्तकको पृष्ठ ३४१ मा लेखेका छन् । आउनुहोस् क्याथोलिक चर्च आफूलाई कसरी सम्बोधन भनेर हामी केही उदाहरण वा भनाइहरू हेरौं ।

"जसरी शरीरको माथि दिमाग वा यस संसारमा परमेश्वर हुनुहुन्छ त्यसरी नै यस पृथ्वीको सबै साम्राज्यमाथि रोमको चर्चको आधिपत्य छ । जसले रोमको चर्चसँग धार्मिक अधिकार मात्र होइन तर संसारिक अधिकार पनि हुनुपर्छ ।" - (पोप लियो बाइ्रो, अपोस्टलिक लेटर, १८९७)

पोप जर्जले बारम्बार यो कुरा दोहोर्याई रहन्थे, "राज्यको शक्ति भन्दा पनि चर्चको शक्ति ठूलो हो ।"

प्रमाणिक कानूनको प्रोफेसर डा. जि. एफ. भ्यान स्कल्टीले यसो लेखेका छन् - "सबै मानवीय शक्ति पापी हो त्यसकारण तिनीहरूमाथि पोपको अधिकार हुनुपर्छ ।" (टि.डब्लु. काल्लावे: रोमानिसम भर्सेज अमेरिकानिसम)

माथिको भनाइहरूले यो स्पष्ट गराएको छ कि क्याथोलिक चर्चले चर्चमा मात्र होइन तर सारा संसारमा अधिकार गर्न चाहन्छ । रोमन क्याथोलिक चर्च "डि जुरे डिविनो" एउटा ल्याटिन भाषाको वाक्य हो जसको नेपालीमा अर्थ यस प्रकारको हुन्छ - "पुरा संसार र यस संसारको मानिसहरूमाथि शासन गर्ने अधिकार केवल चर्चसँग मात्र छ ।"

परमेश्वर आफैले यो अधिकार रोमन क्याथोलिक चर्चलाई दिनुभएको छ भनेर उनीहरू दावा गर्छन । सारा संसारमाथि राज्य गर्ने लक्ष्यलाई यिनीहरूले पुरा गरेर छाड्नेछन् । बहुचर्चित क्याथोलिक डाक्टर ब्रोसेनले लेखेका छन् - "धार्मिक व्यवस्थाको हितको लागि कुनै पनि राज्यलाई सिंहासनबाट हट्न ओदेश दिने अधिकार पोपसँग छ । मध्य युगमा राज्यहरूमाथि प्रयोग गरिएको अधिकार चर्चले कुनैपनि आधारले हडपेको छैन, न राजाहरू न मानिसहरूको सहानुभूतिबाट आएको हो तर यो त स्वयम् परमेश्वर आफैले दिनुभएको हो । यो त एक स्वर्गीय अधिकार हो जो केवल पोपसँग मात्र छ । यो अधिकार विरुद्ध उठ्नु भनेको राजाहरूको राजा प्रभुहरूको प्रभु विरुद्ध उठ्नु हो ।" - (क्याथोलिक रिभ्यू, जनवरी १८५४)

यद्यपि यो कुरा धेरै समय अगाडि लेखिएको हो तर रोमको चर्चले यसमा बदलाव आएको छैन भनेर दवाव गर्छ र डा. ब्रोसेनले यो कुरालाई पुष्टी गरेका छन् - "पुरानो समयमा चर्चले जे पनि गरेको छ । खुला रूपमा वा गुप्तरूपमा यदि भविष्यमा यही परिस्थिति आएको खण्डमा चर्च फेरि त्यही

गर्नेछ जसलाई उसले खुला रूपमा वा गुप्तमा गरेको छ ।" - (क्याथोलिक रिभ्यू, जनवरी १८५४)

अन्तको दिनमा हामी हेर्नेछौं कि जो कोहीले पनि यस शक्तिको विरुद्धमा बोल्नेछन् वा उठ्नेछन् उसलाई चर्चको अधिकार स्वीकार नगरेको आरोपमा युपोपियन युनियनले पनि दण्ड दिनेछ ।

दोस्रो भ्याटिकन सभा (१९६२-१९६५) को सामुन्ने क्याथोलिक चर्चले अरु धर्महरूलाई भुटो शिक्षा भनेर करार दिएको छ । तबदेखि भुटा शिक्षहरूलाई "अलग गरिएको दाजुभाइ" भनेर सम्बोधन गरिएका छन् । अनि उनीसँग मात्र सत्यहरू र चर्चबाहिर मुक्ति छैन भनेर क्याथोलिक चर्चले दावा गर्दछ ।

इक्युमेनिकल (मण्डलीमा एकता) अभियान

आज क्याथोलिक चर्च विश्वभरीको मण्डलीहरूलाई इक्युमेनिकल अभियानद्वारा एक गराउन खोजिरहेको छ । तिनीहरूले अरु मूल्यवर्ग चर्चहरूलाई आफ्नो अधिकारमुनी आउन भनेर रोमको जेस्युटलाई संवाद लेख्न आग्रह गरेका छन् । हामी परिवर्तन आएको देख्छौं । तर यो परिवर्तन क्याथोलिक चर्चमा आएको होइन । क्याथोलिक चर्चले आफ्नो शिक्षामा परिवर्तन ल्याएको छैन तर दुःखको कुरा परिवर्तन प्रोटेस्टेन्टहरूमा आएको हो । प्रोटेस्टेन्टहरू आफ्नो शिक्षामा अघि बढ्नु सट्टा क्याथोलिक चर्चको शिक्षालाई अपनाई रहेको छन् । प्रोटेस्टेन्ट आफैँ क्याथोलिक चर्चमा आएका छन् ।

इक्युमेनिकल अभियानमा प्रयोग गरिने जारी दस्तावेज "चार्टा इक्युमेनिका"मा यस्तो लेखिएको छ कि क्याथोलिक चर्च अरु मूल्यवर्ग चर्चहरूसँग मिलेर काम गर्न चाहन्छ । जुन कुरामा तिनीहरू सहमत छन् त्यसमा तिनीहरू एकता देखाउँछन् र जुन कुरामा तिनीहरू सहमत हुँदैन ति कुराहरूलाई अलग गरिएका छन् । येशू चाहनुहुन्छ कि हामी सबै कुरामा एक भएर उहाँमा अघि बढौं । साँचो एकता कुनै लोकतन्त्र वा बहुमतमा आधार हुँदैन तर साँचो एकता केवल येशूमा केन्द्रित हुन्छ । येशूको विश्वास सबैकुरामा एकताको आधार हुनुपर्दछ । यदि हामी चर्चको सभाहरूसँग एक हुन सक्दैनौं भने हामी येशू ख्रिष्टलाई पछ्याउनु पर्दछ ।

ति मानिसहरू जो चर्चबाट बाहिर प्रचार-प्रसारको काम गर्थे तिनीहरूलाई विश्वासघाती, विद्रोहीको नाम दिइन्थ्यो । लुथर, मेलाक्टन, टिन्डाइल, क्याल्भिन, वाइक्लिफ, हिरेनोमस, वेसली, हस, जिडली, बरक्वीन, वाल्डेन्सीहरूलाई विश्वासघाती, विद्रोहीको नाम दिइयो र यि विश्वासघातीहरू, बिद्रोहीहरूको विश्वासको आधार बाइबल र केवल बाइबलमा मात्र थियो । र इतिहास साक्षी छ कि मध्य युगमा सुधारवादीहरूलाई विश्वासघाती, विद्रोहीको नाम दिएर सुधारवादी अभियानलाई रोक्न खोजियो । त्यही सुधारवादीहरू आज चर्च एकता (इक्युमेनिकल) अभियानको विरुद्ध छन् । चर्च एकतामा (इक्युमेनिकल) आउनु भनेको आफ्नो शिक्षा त्यागेर क्याथोलिक चर्चको शिक्षा र विधिलाई अपनाउनु हो । इक्युमेनिकल अभियानले बाइबल र चर्चको विधिमा जोड दिन्छ तर सुधारवादीहरू बाइबल र केवल बाइबलको शिक्षामा जोड दिन्छन् र अरु सुधारवादीलाई बाइबलको शिक्षामा हिड्न जोड दिन्छन् ।

यो सतावने शक्तिलाई एउटा गहिरो चोट लाग्नेहरू र त्यो चोट निको हुनेछ भनेर बाइबलले पुष्टी गर्दछ । इ.सं. १७९८ मा यो गहिरो चोट लागेको थियो जब नेपोलियन बोर्नापाटको सेनापति बरथिएरले पोप पाएस छैठोलाई बन्दी बनाएका थिए र तिनी बन्दीगृह आजीवन वित्ताए । तिनको मृत्यु बन्दीगृहमा नै भयो । पोपले १९२९ मा पूर्ण अधिकार मुसोलिनीबाट पाए तबदेखि उसको अधिकार फन बलियो हुँदै आएको छ । पोप जन पल द्वितीयले आफ्नो विश्व भ्रमणमा एक पछि अर्को राष्ट्र गर्दै आफ्नो कुटनीतिक सम्बन्धलाई बलियो बनाए । पोप बेनेडिक्ट सोह्रौंले त्यही काम गरे र अहिलेका वर्तमान पोप फ्रान्सीस जो एक समय जोस्युट सदस्य हुन्, उनले पनि त्यही काम गर्दै आएका छन् । उनले इक्युमेनिकल अभियानद्वारा सारा मण्डली मूल्यवर्गलाई एकतामा ल्याउन कोशिस गरिरहेका छन् र ती सबैलाई आफ्नो

अधिकार तल ल्याउन कोशिष गरिरहेका छन् । त्यस अधिकारलाई पाउन अन्तर्राष्ट्रिय कानून, राजनीतिक, धार्मिक र आर्थिक कानूनको साहारा लिनेछ । यो अन्तर्राष्ट्रिय कानून स्थानीय र राष्ट्रिय कानून भन्दा पनि माथि भएको कारण धेरै देश र त्यसका प्रजालाई प्रभाव पार्दछ । राष्ट्र कानूनको अधिनमा रहन्छ र जब अन्तर्राष्ट्रिय कानून लागु हुन्छ तब राष्ट्रहरू अन्तर्राष्ट्रिय कानूनको अधिनमा हुन्छन् । यो एकदम विस्तारै चल्ने प्रक्रिया भएको कारण धेरै मानिसको ध्यान यसमा जाँदैन तर यो विस्तारै चले पनि निरन्तर चलिरहने प्रक्रिया हो । छिट्टै जसले ती कानूनहरूको पालना गर्दैन त्यसलाई विद्रोहीको नाम दिइनेछ र तिनीहरूमाथि मुद्दा चलाइने छ । फेरि पोपले आफ्नो अधिकारको दुरुपयोग गरेको सबैले हेर्नेछन् तर आश्चर्यको कुरा के हुनेछ भने ति मानिसहरू जो पोपको विद्रोह गर्थे ति मानिसहरू अहिले उसको समर्थन गर्नेछन् । (प्रकाश १३:११-१७)

कहिल्यै पनि परिवर्तन नहुने रोम

यो कुरा आश्चर्यपूर्ण छ कि प्रोटेस्टेन्टहरू रोमतिर आफ्नो हात बढाइरहेका छन् र रोमसँग काम गर्न तयार छन् । यो कुरा स्पष्ट छ कि रोमले तिनीहरूलाई सताएको, यातना दिएको, मारेको कुरा तिनीहरूले विर्सिसकेका छन् । आफ्नो विश्वासको कारण कतिजना बन्दीगृहमा परे, सताइए, यातनामा परे । यसकारण प्रोटेस्टेन्ट भएको नाताले यदि हामीलाई हाम्रो इतिहास र हाम्रो हातमा रहेको बाइबलको ज्ञान छैन भने भविष्यमा के हुन्छ त्यस बारेमा हामीलाई केही पनि थाहा हुँदैन । रोम कहिल्यै परिवर्तन हुँदैन र इतिहास आफै दोहोरिन्छ । क्याथोलिक चर्चले आफूलाई इसाईको चोलामा ढालेका छ । आजको दिन यो व्यवस्था भेडाको छालामा ब्याँसो हो । यिनीहरू दुईवटा पोपबाट काम गर्छन सेतो पोप र कालो पोप । सेतो पोपले खुला रूपमा सबैसँग मिलेर काम गर्छ र कालो पोप जो अंधकारमा रहेर गुप्तमा काम गर्दछ । जेस्युटहरूको अगुवालाई अर्को पोप पनि भनिन्छ । जेस्युटहरू भ्याटिकनको गुप्त सैनिकहरू हुन् । जेस्युट सपथ अनुसार अरू राष्ट्रलाई आफ्नो अधिनमा गराउन लडाईको प्रयोग गर्ने अधिकार तिनीहरूसँग छ । तिनीहरूलाई अरू मूल्यवर्गको भेद जान्नको लागि घुसपैठ गर्न प्रोत्साहन दिइन्छ । लुथरनहरूको बीचमा लुथरन, ब्यापटिस्टहरूको बीचमा ब्यापटिस्ट, पेन्टीकोष्टलहरूको बीचमा पेन्टीकोष्टल र एड्भेन्टिष्टहरूको बीचमा एड्भेन्टिष्टको

रूपमा घुसपैठ गरेका छन् । आफ्नो शिक्षाको कारण तिनीहरूले मूल्यवर्गमा ठूला पद पाउँदछन् र आफ्नो पदबाट तिनीहरू मूल्यवर्गमा प्रभाव पार्दछन् र इक्युमेनिकल अभियानमा भाग लिन प्रोत्साहन गर्दछन् । तिनीहरू पोपप्रति एकदम बफादार रहन्छन् र आफ्नो लक्ष्य प्राप्त गर्न तिनीहरू जे पनि गर्न तयार रहन्छन् । जसले जेस्युट सपथ लिदैछन् तिनीहरूले पोपको नाममा सपथ लिनु पर्दछ तबमात्र तिनीहरूले काम सुरु गर्न सक्दछन् । (जानकारीको लागि: www.endtime.net– The elight tightens the Grip) धेरै प्रोटेस्टेन्टहरूले आफ्नो आँखा बन्द गरेर धर्मको नाममा विश्वव्यापी एकताको योजनामा क्याथोलिक चर्चलाई साथ दिदैछन् ।

उत्सवको दिन

जब मार्टिन लुथर र धार्मिक सुधारको पाँच सय वर्ष तब सबैले यो आशा राख्नेछन् कि क्याथोलिक चर्च विरुद्ध मार्टिन लुथरको संघर्षको यादमा धर्म सुधारमा ठूलो जागृति आउनेछ । तर तितो सत्य त यो हो कि प्रोटेस्टेन्ट चर्च लोप हुन आँटेको छ । त्यस समय हामी यो कुरा सुन्न सक्छौ कि लुथरको समयमा रोमन क्याथोलिक प्रणालीसँग असन्तुष्ट भएका मानिसहरू थिए तर अहिले हामी नयाँ समयमा बाँचिरहेका छौ । सबै कुरा परिवर्तन भएको छ र अहिले हामीलाई एकताको जरूरत छ विभाजनको होइन । प्रोटेस्टेन्ट चर्च क्याथोलिक चर्चसँग मिलेर चर्च एकताको काम गरेको हामी देख्नेछौ । सुधार अभियानको पाँच सय वर्षकोत्सवमा तिनीहरू लुथरमात्र होइन तर पोपको पनि प्रशंसा गर्नेछन् । बाइबलले भन्दछन् कि तनीहरू एक हुनेछन् र एउटै मनको हुनेछन् तर बाइबल यो कुरा खुलाउँछन् कि तिनीहरू ख्रिष्टको विरुद्ध र ख्रिष्टको साचो विश्वासीको विरुद्धमा लडाई गर्नेछन् । (प्रकाश १७:१२-१४)

प्रोटेस्टेन्ट र क्याथोलिकहरूलाई एउटै शुत्रमा बाध्न इक्युमेनिकल अभियानले महत्वपूर्ण भाग खेल्ने छ । चर्च एकताद्वारा प्रोटेस्टेन्ट र क्याथोलिक चर्च एउटै छानामुनि आउनेछन् । एकता राम्रो हो तर यदि त्यो एकता ख्रिष्टमा केन्द्रित छ भने मात्र । एकता ख्रिष्टमा केन्द्रित हुनु पर्छ कुनै लोकतन्त्र वा बहुमतको आधारमा होइन येशूले भन्नुभयो -

"कि तिनीहरू सबै एक होऊन् । हे पिता, जसरी तपाईं ममा हुनुहुन्छ, र म तपाईंमा, त्यसरी नै तिनीहरू पनि हामीमा होऊन, र तपाईंले मलाई पठाउनुभयो भनी संसारले विश्वास गरोस् ।" - (यूहन्ना १७:२१)

एकताको लागि एकता होइन तर ख्रिष्टमा रहेर एकता हुनुपर्छ ।

यदि लुथर जिउँदो भएको भए र उनले ल्याएको सुधार अभियान कसरी मानिसहरूले मनाइरहेको देखेको भए, उनले क्याथोलिक र धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्ट (Apostate) दुबैलाई गाली गर्ने थिए । धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टहरूले रोमसँग नजिकिदै गएका छन् ।

आउनुहोस् पवित्र धर्मशास्त्र बाइबलको वचन कसरी पुरा एको छ हामी हेरौं ।

"अनि सारा पृथ्वी छक्क परेर त्यस पशुको पछि-पछि लाग्यो... किनभने तेरा व्यापारीहरू पृथ्वीका ठूला-ठूला मानिसहरू थिए, र तेरा मन्त्रतन्त्रले जाति-जातिहरू ठगिएका थिए । (प्रकाशः १३:३ र १८:२३)

क्याथोलिक चर्चले मन्त्रतन्त्र यानि मानिसको आँखा छल्ने काम यस्तो चालाकीपूर्ण ढंगले गरेका छ कि मानिसहरूलाई के भइरहेको छ थाहा नै हुँदैन । जब तिनीहरू आफ्नो लक्ष्यमा सफल हुन्छन् तब तिनीहरूको विरुद्धमा उभिनेहरूलाई सतावटद्वारा दबाउनेछन् । तिनीहरू सुधारवादीहरूलाई सताउनेछन् जसरी तिनीहरूले लुथर, हिरोनिमोस्, वाइकिलफ, हस, बरक्विन, जिल्ली र अरु सुधारवादीलाई सताएका थिए ।

के क्याथोलिक चर्च परिवर्तन भएको छ ?

लुथरले सुरुवात गरेको सुधारवादी अभियानको पाँचसय वर्ष भइसकेको अवसरमा हामी एउटा प्रश्न सोध्न चाहन्छौं- के क्याथोलिक चर्च परिवर्तन भएको छ ? छैन ।

क्याथोलिक चर्चले आफ्नो शिक्षा र रितीहरू जो बाइबल आधारित छैन त्यसलाई फेलाउन रोकेको छैन । आउनुहोस् हामी एक छिन ति शिक्षहरू मध्ये केहीलाई हेरौं ।

शिक्षा नं. १

क्याथोलिक चर्चको यो विश्वास छ कि पोप यस संसारमा ख्रिष्टको प्रतिनिधि हो । अर्को तर्फ बाइबल यो बताउँदछ कि येशूले यस संसारमा आफ्नो स्थान भर्नको निम्ति पवित्र आत्मालाई पठाउनुभयो । (यूहन्ना १४:१६-१७) । तिनीहरू यो मान्छन् कि पत्रुस पहिलो पोप भनेर मान्छन् तर त्रुटिले भरीपूर्ण पत्रुस कसरी ख्रिष्टको प्रतिनिधि बन्न सक्छ ? येशूले भन्नुभयो - "म मेरो मण्डली यस चट्टानमाथि स्थापित गर्नेछु ।" (मत्ति १६:१८)

चट्टानलाई ग्रीक भाषामा "पेट्रा" भनिन्छ । पेट्राको अर्थ चट्टान हो । पुरानो ग्रीक भाषामा चट्टानलाई "पेट्रोस" भनिन्छ । जसको अर्थ हो ढुंगा वा गुडिरहेको ढुंगा । त्यो पदको वास्तविक अर्थ कुनै त्रुटीपूर्ण मानिसमा होइन तर मण्डलीको स्थापना ख्रिष्टमा हुनुपर्दछ । पुरानो समयदेखि सबै पोपहरू त्रुटीपूर्ण छन् । कसरी तिनीहरू यस संसारमा ख्रिष्टको प्रतिनिधि हुन सक्छन्? पावलले इस्राएलको बारेमा यसो भनेर लेखेका छन् जब तिनीहरू उजाडस्थानमा थिए । "सबैले आत्मिक पानी पिए, किनकी तिनीहरूको साथ-साथै हिड्ने आत्मिक चट्टानको पानी तिनीहरूले पिए र त्यो चट्टान चाहिँ खीष्ट नै हुनुहुन्थ्यो । (१ कोरिन्थी १०:८)

येशू "चट्टान" हुनुहुन्छ । पत्रुस होइन ।

शिक्षा नं. २

क्याथोलिक चर्चको यो विश्वास छ कि प्रभुभोजको दिन जब (फादर) अगुवाले रोटी हातमा लिएर केही रहस्यमय शब्द उच्चारण गर्छ र त्यो रोटी येशूको वास्तविक शरीरमा परिणत हुन्छ । यो तरिकाले तिनीहरूले प्रभु भोजमा रोटीको रूपमा येशूको नयाँ बलिदान चढाउँछन् । तिनीहरू यो विश्वास गर्छन कि तिनीहरूको फादर/अगुवाले सृष्टिकर्तालाई बनाउन सक्छ र खान सक्छ । जब येशूले प्रभु भोजको स्थापना गर्नु भयो तब उहाँ रोटीलाई आशिष दिनुभयो र भाँचेर भन्नुभयो - "त्यो तिमीहरूको निम्ति मेरो शरीर हो । यो मेरो सम्झनाको निम्ति गर ।" (१ कोरिन्थी ११:२४)

जब हामी त्यो रोटी खान्छौं तब हामी गोलगाथाको क्रुसमा येशूको बलिदान सम्झनुपर्छ र यो कुरा याद राख्नुपर्छ कि उहाँको शरीर हाम्रो निम्ति भाँचियो र हाम्रो निम्ति उहाँको रगत बगाइयो । हरेक पल्ट येशूको नयाँ बलिदान दिनु भनेको येशूको बलिदानलाई उपहासमा उडाउनु हो र क्याथोलिक प्रभु भोजमा हरेक पटक येशूको नयाँ बलिदान चढाउनुभनेको येशू बलिदानको मजाक उडाउनु हो । यसबाट यो पुष्टी हुन्छ कि हामी बचाउनको निम्ति येशूको बलिदान पर्याप्त छैन भनेर तिनीहरू मान्छन् ।

शिक्षा नं. ३

क्याथोलिक चर्चले आफ्नो क्याटेकिजम (इसाई विश्वास र सिद्धान्तहरूमा प्रश्नोत्तरको संगालो)बाट दोस्रो आज्ञालाई हटाएको छ । अर्को शब्दमा भन्नुपर्दा क्याथोलिक चर्चले १० ओटाबाट दोस्रो आज्ञालाई हटाएको छ । हामीले कुनै

पनि मूर्तिको आरधना गर्नुहुँदैन भनेर दोस्रो आज्ञाले भन्दछ । क्याथोलिक चर्चमा कन्या मरियमको मूर्तिको पूजा गरिन्छ र यो विश्वास गर्छन कन्या मरियम नै फतिमा र अरू ठाउँहरूमा प्रकट भएकी हुन् । तर वास्तविकतामा मरियमको मृत्यु दुई हजार वर्ष अगाडि भएको हो र यो सैतानको आत्मा हो जो कन्या मरियमको रूपमा प्रकट भएको हो ।

शिक्षा नं. ४

क्याथोलिक चर्चले यो विश्वास गर्छ कि कन्या मरियमलाई स्वर्ग लगेको थियो र हाम्रो प्रार्थना येशू पिताको सामु पुग्न अगाडि कन्या मरियमको छेउमा पुग्छन् । कन्या मरियमको मृत्यु भएको दुई हजार वर्ष भइसक्यो र यो क्याथोलिक चर्चले बनाएको मन गढन्ते कथा हो । उ पनि अरू जस्तै चिहानमा छिन् जो मरेर गए र त्यस दिनको प्रतिक्रिया छन् जब येशू ख्रीष्ट दोस्रोचोटी आउनुहुन्छ र धर्मी जनलाई विउताउनु हुनेछ । (१ थेसेलोनिकी ४:१५-१७)

स्वर्गमा गवाही दिने ३ जना छन् र ति ३ जना एक हुन भनेर बाइबल स्पष्ट छ । (१ यूहन्ना ५:७) यो पद हामी किङ्ग जेम्स बाइबल King James Bible) र प्रतिलिपि टेक्सटस रिसेप्ट (Textus Receptas) मा पाउँछौं तर क्याथोलिक बाइबल र तिनीको प्रतिलिपि टेक्सटस भ्याटिकनस (Textus Vaticanus) यो कुरा हामी पाउँदैनौं । क्याथोलिक चर्चको अनुसार स्वर्गमा चार महत्वपूर्ण व्यक्तिहरू छन् र चौथो चाहिँ कन्या मरियम हुन् र तिनीहरूको

प्रार्थना कन्या मरियमले सुन्छन् । युशेले भन्नुभयो - "बाटो, सत्य र जीवन म नै हुँ । मद्दारा बाहेक कोही पनि पिताकहाँ आउन सक्दैन ।" (यूहन्ना १४:६)

पिता र हाम्रो बीचमा केवल एक मध्यस्तकर्ता हुनुहुन्छ र उहाँ येशू हुनुहुन्छ । उहाँद्वारा नै हाम्रो प्रार्थना पिता कहाँ पुग्दछ ।

"किनकी परमेश्वर एउटै हुनुहुन्छ, परमेश्वर र मानिसहरूका बीचमा मध्यस्त पनि एउटै हुनुहुन्छ - मानिस ख्रीष्ट येशू" (१ तिमोथी २:५)

शिक्षा नं. ५

पोप र उनीहरूको अगुवा (चर्च फादर)सँग पाप क्षमा गर्ने शक्ति छ भनेर क्याथोलिक चर्च विश्वास गर्दछन् । तब मनमा एउटा प्रश्न उठ्दछ - हाम्रो पापबाट क्षमा पाउन हामी कसकहाँ जाने हो, चर्च फादरकहाँ, मरियम कहाँ वा येशू कहाँ ? बाइबल एक कुरामा स्पष्ट छ - "पाप नै व्यवस्था भङ्ग हो । (यूहन्ना ३:४) किनकी सबैले पाप गरेका छन्, र परमेश्वरको महिमासम्म पुग्नबाट चुकेका छन् । (रोमी ३:२३) किनकी पापको ज्याला मृत्यु हो । (रोमी ६:२३) परिणाम स्वरूप हामी सबै मृत्युको भागीदार छौं । केवल येशूले हामीलाई हाम्रो पापबाट बचाउन सक्नुहुन्छ । उहाँले हामीलाई बनाउनुभयो । हाम्रो निम्ति आफ्नो प्राणको बलिदान दिनुभयो र उहाँले मात्र हामीलाई पापबाट बचाउन सक्नुहुन्छ । यस पृथ्वीमा पापरहित सिद्ध जीवन केवल उहाँले मात्र जिउनुभयो किनभने हामीले पढेका छौं -

"किनकी हाम्रा पुजाहारी हाम्रो दुर्बलतामा हामीसँग सहानुभूति देखाउन नसक्ने हुनुहुन्छ । तर हामीजस्तै उहाँ सबै कुरामा परक्षित हुनुभयो, र पनि पापरहित हुनुहुन्थ्यो ।" - (हिब्रु ४:१५)

"त्यसकारण पुत्रले तिमीहरूलाई स्वतन्त्र गरायो भने तिनीहरू निश्चय स्वतन्त्र हुनेछौं ।" (यूहन्ना ८:३६)

यदि हामीले हाम्रो पाप स्वीकार गर्दौं र पश्चताप गर्दौं हाम्रो पापबाट क्षमा माग्यौं भने केवल येशूले मात्र क्षमा गर्न सक्नुहुन्छ ।

त्यसोभए हामी कसकहाँ जाने, चर्च फादर, पोप वा येशू ? हामी पवित्र धर्मशास्त्र बाइबलबाट हेरिसेकेका छौं कि येशू नै हाम्रो मुक्तिदाता र हामी र परमेश्वरबीचको मध्यस्तकर्ता हुनुहुन्छ । हामीले एक अर्का विरुद्ध गरेको पाप पनि स्वीकार गर्नुपर्दछ किनभने यसो लेखिएको छ -

"आफ्नो विषयमा होसियार बस् । तिम्रो भाइले अपराध गर्‍यो भने त्यसलाई हप्काऊ, र पछुतो गर्‍यो भने तिमिले त्यसलाई क्षमा गर ।" - (लुका १७:३)

जसको विरुद्धमा हामीले अपराध गरेका छौं उसलाई भनेर हामीले उसको सामु अपराध स्वीकार गर्नुपर्छ र उसलाई अपराध क्षमाको मौका दिनुपर्छ । पाप क्षमासँग चर्चफादर वा पोप को केही सम्बन्ध छैन । केवल येशूले मात्र पाप क्षमा गर्न सक्नुहुन्छ । किनभने प्रमुले सिकाउनुभएको प्रार्थनामा हामीले पढेका छौं - "हाम्रा अपराध क्षमा गर्नुहोस्, जसरी हामीले आफ्ना अपराधीहरूलाई क्षमा गरेका छौं ।" (मति ६:१२)

यूहन्नाले यसो लेखेका छन् -

"तिमीहरू पाप नगर भनी म यी कुरा तिमीहरूलाई लेखिरहेछु । तर कुनै मानिसले पाप गर्नु भने पनि पितासँग हाम्रो पक्षमा बोलिदिनुहुने एक जना हुनुहुन्छ, अर्थात् धार्मिक येशू ख्रीष्ट ।" (यूहन्ना २:१)

केवल येशूद्वारा पाप क्षमा पाइन्छ र स्वर्गदेशमा प्रवेश गर्न पाइन्छ । येशू मात्र हाम्रो मुक्तिदाता, मध्यस्तकर्ता हुनुहुन्छ र केवल उहाँमा मात्र पाप क्षमा छ र केवल उहाँले मात्र पितासामु हाम्रो पक्षमा बोल्नुहुन्छ । जब हामी हाम्रो पाप स्वीकारौं र पश्चताप गरेर पाप क्षमाको निम्ति उहाँलाई खोज्यौं भने यो प्रतिज्ञा हाम्रो निम्ति हो ।- "यदि हामीले आफ्नो पापहरू स्वीकार गर्नु भने उहाँले हाम्रा पाप क्षमा गर्नुहुन्छ, र सबै अधर्मबाट हामीलाई शुद्ध पार्नुहुन्छ, किनकी उहाँ विश्वास योग्य र धर्मी हुनुहुन्छ ।" (यूहन्ना १:९)

जब क्याथोलिक अगुवा र पोपले पाप क्षमा गर्न सक्छन् भनेर दावी गर्छन् तब तिनीहरूले आफूलाई येशूको स्थानमा राख्छन् र बाइबलले यस कुराको भविष्यवाणी गरेको छ - "कसैले कुनै किसिमले तिमीहरूलाई धोका नदेओस्, किनकी पहिले विद्रोह नभएसम्म पापको मानिस, अर्थात् सर्वनाशको छोरो प्रकट नभएसम्म त्यो दिन आउनेछैन । त्यसले इश्वर कहलिएका सबै अथवा पुज्य वस्तुहरूको विशेष गर्छ र ती भन्दा आफैलाई उच्च तुल्याउँछ, यहाँसम्म कि आफैलाई परमेश्वर नै घोषणा गरेर परमेश्वरको मन्दिरमा त्यो बस्छ ।" (२ थेसलोनिकी २:३-४)

त्यो पापको मानिस, सर्वनाशको छोरो, अधर्मीले आफैलाई परमेश्वरको स्थानमा राख्दछ । र परमेश्वरको मन्दिरमा यसरी बस्छ कि मानौं ऊ आफै परमेश्वर हो । त्यो व्यक्ति अरु कोही नभएर पोप आफै हो । ऊ त्यो अधर्मी हो जसले परमेश्वरको दश आज्ञालाई परिवर्तन गर्नु । उसले आफैलाई येशूको स्थानमा राखेर पाप क्षमा गर्न सक्ने कुरा गर्छ । यस्तो मानिस, जो पापको मानिस, सर्वनाशको छोरो, अधर्मी हो, किन प्रोटेस्टेन्ट ऊ सँग मिलेर काम गर्न चाहन्छ ।

शिक्षा नं. ६

क्याथोलिक चर्चले आत्माको अमर छ भनेर विश्वास गर्दछ । तिनीहरूको यो विश्वास छ कि जब मानिसको मृत्यु हुन्छ तब त्यो मानिस आत्माको रूपमा बाचिरहन्छ । आउनुहोस् पवित्र धर्मशास्त्र बाइबलले यस बारेमा के भन्दछ सो हामी हेरौं -

"तब परमप्रभु परमेश्वरले भूमिको माटोबाट मानिस बनाउनु भयो, र तिनको नाकमा जीवनको सास फुकिदिनुभयो, र मानिस जिवित प्राणी भए ।" (उत्पति २:७)

यसले मानिस जिवित प्राणी भयो भन्दछ, आत्मा जिवित रहन्छ भन्दैन । अब हामी अझै अगाडि बढ्यौं भने- "त्यो प्राण, जसले पाप गर्छ, त्यही मर्छ ।" (इजकिएल १८:२०)

आत्माको अमरत्वको शिक्षा अदनको बगैचामा सैतानले बोलेको पहिलो भुठबाट सुरु भएको हो । परमेश्वरले आदम र हव्वालाई विशेष रूखको फल नखानु भन्नुभएको थियो । यदि तिनीहरूले त्यो रूखबाट फल खाएको भए तिनीहरू मर्ने थिए तर सैतानले हत्वालाई भन्यो - "सर्पले स्त्रीलाई भन्यो, तिमीहरू मर्दैनौं ।" (उत्पति ३:४)

सैतानको यो भुठ धेरै धर्महरूको आत्माको अमरत्वको शिक्षाको आधार बन्न पुग्यो । तर पवित्र धर्मशास्त्र बाइबलले के भन्छ सो हामी हेरौं - ज्ञानी मानिस सुलेमान राजाले भनेका छन् - "किनभने हामी मर्नेछौं भनी जीवितहरूले जान्दछन्, तर मरेकाहरूले त केही पनि जान्दैनन् । तिनीहरूका निम्ति केही प्रतिफल हुँदैन । तिनीहरूको सम्झना पनि लोप हुन्छ । तिनीहरूका प्रेम, घृणा, इर्ष्या सबै लोप भएका हुन्छन्, सूर्यमुनी गरिएको कुनै काममा तिनीहरूको फेरि कहिल्यै भाग हुँदैन । तिम्रो हातमा जे काम छ त्यो आफ्नो पुरा शक्तिले गर, किनभने विहानमा जहाँ तिमी जान्छौं, त्यहाँ न त केही गर्ने न योजना गर्ने, न ज्ञान, न बुद्धि नै हुन्छ ।" (उपदेशक ३:५-६, १०)

आउनुहोस् पवित्र धर्मशास्त्र बाइबलबाट हामी केही पदहरू हेरौं -

"यसमा अचम्म नमान, किनभने समय आइरहेछ, जब विहानमा हुनेहरू सबैले उसको स्वर सुन्नेछन्, र बाहिर निस्किएर आउनेछन् । सुकर्म गर्नेहरू जीवनको पुनरुत्थानको निम्ति र कुकर्म गर्नेहरूलाई दण्डाज्ञाको पुनरुत्थानको निम्ति ।" (यूहन्ना ५:२८, २९)

येशूको दोस्रो आगमनको विषयमा पावल प्रेरितले यही कुरा सिकाउँदछन् -

"प्रभुको बचनद्वारा हामी तिमीहरूलाई घोषणा गर्दछौं, कि हामी जो जीवित छौं र प्रभुको पुनरागमनसम्म बाँचिरहन्छौं, सुतिरहेकाहरूलाई कुनै

किसिमले पनि उछिन्ने छैनौं । किनकी प्रभु स्वयम् हुकुमको गर्जनशित, प्रधान र स्वर्गदुतको आवाज र परमेश्वरको तुरहीको स्वरसित स्वर्गबाट ओर्लनुहुनेछ, र खीष्टमा मरेकाहरू चाहिँ पहिले बौरिउदनेछन् । तब हामी बाचिरहेका र छोडिएकाहरू प्रभुलाई आकाशमा भेट्न तिनीहरूका साथसाथै बादलमा उठाइ लगिनेछौं, र यसरी हामी सधैं प्रभुसँग रहनेछौं ।" (१ थेसलोनिकी ४:१५-१७)

हामीले हे-यौं कि चिहानमा रहेका मृतहरूलाई येशूले बौरिउठाउनुहुनेछ । हामीले हे-यौं कि मृतहरूलाई केही पनि थाहा हुँदैन । बौरी नउठ्जेल तिनीहरू चिहानमा नै रहनेछन् । धर्मीहरू जीवनको पुनरुत्थानको निम्ति र पापीहरू दण्डाज्ञाको पुनरुत्थानको निम्ति बौरी उठ्नेछन् ।

जब येशूको मित्र लाजरसको मृत्यु भयो तब येशू आउनुभयो । लाजरसको मृत्युभएको ४ दिन भइसकेको थियो र उसको शरीरबाट गन्ध आउन सुरु भइसकेको थियो । येशूले लाजरसको मृत्युलाई निन्द्रासँग तुलना गर्नुभयो र उहाँले भन्नुभयो - "लाजरस, बाहिर आऊ ।" (यूहन्ना ११:४३) र लाजरस साच्चै बाहिर आए ।

जब मानिसको मृत्यु हुन्छ तब ऊ स्वर्ग वा नर्क जान्छ भनेर धेरै प्रचारकहरूले सिकाउँछन् । यदि धार्मीहरू मृत्यु पश्चात स्वर्ग जाने भएको भए लाजरस मृत्यु पछि स्वर्ग गए होलान तर जब येशूले लाजरसलाई बोलाउनुभयो तब लाजरस चिहानबाट आए, स्वर्ग वा बादलबाट होइन् र बाइबलले भन्दछ - "जसरी मानिसको निम्ति एक पटक मर्नु निश्चित छ, र त्यसपछि इन्साफ ।" (हिब्रू ९:२०)

बाइबलले यो भन्दछ -

"किनकी पापको ज्याला मृत्यु हो, तर परमेश्वरको सितैको वरदान खीष्ट येशू हाम्रा प्रभुमा अनन्त जीवन हो ।" (रोमी ६:२३)

यो कथाबाट हामी यो सिक्न सक्छौं कि येशूले तिनलाई अन्तको दिनमा बौरी उठाउनुहुन्थ्यो । "मार्थाले उहाँलाई भनिन्, म जान्दछु, कि त्यो अन्तको दिनको पुनरुत्थानमा फेरि जीवित भइ उदनेछ ।" (यूहन्ना ११:२४) अन्तको दिनमा येशू आउनुहुनेछ ।

बाइबलले भन्दछ कि येशू मात्र अमर हुनुहुन्छ । यसो लेखिएको छ - "अनि धन्य र सर्वोच्च, राजाहरूका महाराजा, प्रभुहरूका महाप्रभुले उचित समयमा खीष्टको आगमनलाई प्रकट गर्नुहुनेछ । उहाँमा नै अमरत्व छ, र उहाँ त्यस ज्योतिमा वास गर्नुहुन्छ जसको नजिक कोही जान सक्दैन । उहाँलाई कुनै मानिसले कुनै मानिसले कहिल्यै देखेको छैन न देख्न सक्छ । उहाँलाई नै आदर र पराक्रम सदासर्वदा होस् । आमेन । (१ तिमोथी ६:१६-१६)

केवल परमेश्वर अमर हुनुहुन्छ । मानिसहरू मरणशिल छन् । तर जब येशू आउनुहुनेछ तब मानिसहरूले अमरताको वस्त्र धारण गर्नेछन् । पावल प्रेरितले लेखेका छन् - "हेर, म तिमीहरूलाई एउटा रहस्य भन्दछ, हामी सबै सुत्दैनौं, तर हामी सबैको परिवर्तन हुनेछ, एकै क्षणमा, आँखाको एक निमेषमा, तुरहीको आखिरी आवाजमा । किनभने, तुरही बज्नेछ, र मृतकहरू अविनाशी भएर जीवित हुनेछन् । अनि हाम्रो चाहिँ परिवर्तन हुनेछ किनकी यस विनाशी स्वभावले अविनाशी र यस मरणशिल शरीरले अमरत्व धारण गर्नुपर्छ । जब विनाशीले अविनाशी र मरणशीलले अमरत्व धारण गर्छ, तब लेखिएको त्यो वचन पुरा हुनेछ, मृत्यु विजयमा निलिएको छ ।" (१ कोरिन्थी १५:५१-५४)

मानिसहरूको यो धारणा छ कि जब मानिसको मृत्यु हुन्छ तब मानिस आत्मामा परिणत हुन्छ र वरिपरिको मानिसमा प्रभाव पार्न सक्छ र कुराकानी गर्न सक्छ । आत्मावादी पत्रिकामा यो लेख लेखिएको छ - "आत्मावाद भनेको के हो ? आत्मावाद भनेको यो विश्वास हो मृत्यु पछि पनि आत्मा जीवित रहन्छ र जीवित मानिसहरूमा प्रभाव पार्न सक्छ र मिडियम यानि तान्त्रिकहरूद्वारा जिवित मानिसहरूसँग सम्पर्क राख्न सक्छन् ।" - (स्पिरिटिस्टन, डेनमार्कको आत्मावादी पत्रिका १९००, पृ. ८४)

यस संसारको जनसंख्याको आधा भन्दा पनि धेरै मानिसहरूले पुर्नजन्ममा विश्वास गर्छन् । पुर्नजन्म यस्तो शिक्षा हो जसमा आत्मा अमर छ र एक पुस्तादेखि अर्को पुस्ता र विभिन्न शरीर लिएर आत्माले पुर्नजन्म लिन्छ भनेर सिकाउँदछ । यो शिक्षा बाइबल विपरित छ । बाइबलले मृत्युपछि मानिस माटोमा मिल्छ भनेर सिकाउँदछ । (भजन १०४:२९) मृतकलाई केही पनि थाहा हुँदैन भनेर सिकाउँदछ । (उपदेश ९:५) र मानसिक शक्ति हुँदैन भनेर सिकाउँदछ (भजन १४६:४) सूर्यमुनी हुने कामहरूमा तिनीहरूको केही पनि भाग हुँदैन भनेर सिकाउँदछ (उपदेशक ९:६) मृतकहरू चिहानमा पर्खेर बस्छन भनेर सिकाउँदछ (अभ्युब १७:१३) र जीवितहरूको बीचमा बास गर्दैन भनेर सिकाउँदछ । (अभ्युब १४:१, २, २ राजा २०:१)

बाइबलबाट हामीले हे-यौं कि आत्माको अमरत्व पुर्नजन्म, आत्मावाद जस्ता शिक्षाहरू बाइबल विरुद्ध हुन् । पवित्र धर्मशास्त्र बाइबलले यी कुराहरू घिनलाग्दा छन् भनेर भन्दछ । हामी पढ्छौं कि -

"आफ्नो छोरा वा छोरीलाई आगोमा बली गर्ने, शकुन अपशकुन बताउने, जोखना हेर्ने, जादुगरी गर्ने, टुनामुना गर्ने, मृतसँग सल्लाह लिने बिजुवा वा भाँत्री तिमीहरूका बीचमा कोही नहोस् । यस्तो काम गर्ने व्यक्ति परमप्रभुको

अधि घृणित हो । यो घृणित रीतितिथिहरूको कारणले परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले ती जातिहरूलाई तिमीहरूका सामुबाट निकालिदिनु हुनेछ ।" (व्यवस्था १८:१०-१२)

पवित्र धर्मशास्त्र बाइबलले पूर्ण रूपमा यस्ता शिक्षाहरूलाई नकार्दछ र भुटो भन्दछ ।

शिक्षा नं. ७

अनन्तको यातनाको शिक्षाद्वारा क्याथोलिक चर्चले मानिसहरूलाई तर्साउने गर्दछ । जो कोहीले क्याथोलिक शिक्षालाई विरोध गर्छ तिनीहरू नर्कमा जानेछन् भनेर भन्दछन्, तिनीहरूले नर्क छ भनेर सिकाउँछन् र पापीहरू त्यहाँ जानेछन् आगो र गन्धकद्वारा अनन्तकालसम्म यातना योग्नेछन् भनेर सिकाउँदछ ।

चर्चले क्षमापत्र बेच्ने गर्थ्यो । जब तिनीहरूले क्षमापत्र किन्छन् तब तिनीहरूले थेरै सजाय पाउनेछन् भनेर सिकाइन्थ्यो र तिनीहरू पापमोचन स्थलमा पुग्छन् भनेर सिकाउँदछन् । मध्य युगमा पापमोचन स्थल यस्तो ठाउँ हो जहाँ मानिसहरू स्वर्ग नपुगेसम्म वा त्यहाँ आफ्नो पापको सजाय पाए पछि मात्रै स्वर्ग प्रवेश गर्थे भन्ने धारणा थियो ।

लुथरले यो कुरा बाइबल विपरित छ र त्यस क्षमापत्रबाट आउने पैसा क्याथोलिक चर्चको सुविधाको लागि खर्च गरिन्छ भनेर भण्डाफोर गरे । क्याथोलिक चर्चको अनुसार यस पृथ्वी र स्वर्गको बीचमा पापमोचन स्थल (Purgatory) रहेको छ जहाँ मृत्युपछि मानिसहरू त्यहाँ पुग्छन् । तिनीहरू आफैँ त्यस ठाउँबाट निस्कन सक्दैनन् । त्यसकारण तिनीहरूलाई बाहिरबाट मद्दतको खाँचो छ । जब मानिसहरूले मृतकहरूको निम्ति प्रार्थना गर्छन वा तिनीहरूको निम्ति क्षमापत्र किन्छन् तब मात्र तिनीहरू त्यहाँ थोरै सजाय पाउछन् र स्वर्गमा प्रवेश गर्छन ।

तेत्जेल (Tetzl) जो क्याथोलिक चर्चको लागि क्षमापत्रको विक्रेता थिए तिनले भनेका छन् कि क्षमापत्रमा खरिददारको सबै पाप जो पहिला गरिएका थिए र पछि गरिनेछन्, ति पापहरूबाट क्षमा पाइन्छ भनेर लेखिएको थियो । पापको निम्ति पश्चतापको जरुरत थिएन । (डि. अबीग्रे, पुस्तक-३, अध्याय १)

यसरी क्षमापत्रद्वारा जिवितले मात्र होइन तर मृतकले पनि मुक्ति पाउँछन् भन्ने धारणा मानिसहरूमा थियो । तिनीहरूको यो विश्वास थियो जब क्षमापत्रको पैसा तिरिन्छ तब आत्मा पापमोचन स्थलबाट निकलेर स्वर्गमा प्रवेश गर्दछ । युगौभरदेखि मानिसहरूले चर्चलाई पैसा दिँदै आएका छन् । आफ्नो मृत

सम्बन्धीहरूलाई यातनाबाट बचाउनको लागि मानिसहरूले धेरै पैसा दिएका छन् । भुटो धारणामा मानिसहरूलाई उगेर क्याथोलिक चर्च धनी भएको छ । डरलाई आधार बनाएर क्याथोलिक चर्चले धेरै पैसा बटुलेको छ । यो धोखादारीबाट तिनीहरूले एकदम सुन्दर चर्च, गिरजाघर बनाएका छन् । त्यसमा तिनीहरू लाज मान्नु पर्थ्यो । पवित्र धर्मशास्त्र बाइबलले मृत्यु पछि के हुन्छ भनेको छ सो हेरौं -

"पापको ज्याला मृत्यु हो ।" (रोमी ६:२३)

पापको ज्याला मृत्यु हो भनेको छ । बाइबलले भनेको छ कि पापीहरूले आफ्नो काम अनुसारको सजाय पाउनेछन् - (प्रकाश २०:१३) आगमवक्ता मलाकिले यसो लेखेका छन् -

"हेर, त्यो दिन आउँदैछ । त्यो भट्टीभैँ दन्कनेछ । सबै हठी र सबै दुष्ट काम गर्नेहरू टूटाभैँ हुनेछन, र त्यो आउने दिनले उनीहरूलाई आगोमा भष्म गर्नेछ, सर्वशक्तिमान परमप्रभु भन्नुहुन्छ त्यसले उनीहरूको एउटै जरा र एउटै हाँगा पनि छोड्नेछैन ।" (मलाकि ४:१)

पापको जरा सैतान हो र सैतान र त्यसका हाँगाहरू सबै पापी हुन् । तिनीहरू सबै आगोमा जलाइनेछन् । यसले पापीहरूको दण्डलाई बताउँदछ । जसरी पानीले भिजेको पराल लामो समयसम्म जल्छ र सुकेको पराल छिटो जल्छ त्यसरी नै पापीहरूले दण्ड पाउनेछन् । तिनीहरू आफ्नो काम अनुसार दण्ड पाउनेछन् । किनभने यसो लेखिएको छ त्यो दिन आगोको भट्टी जस्तै दन्कनेछ र यो अन्तको दिन हुनेछ । यूहन्नाले लेखेका छन् - "जसको नाउँ जीवनको पुस्तकमा लेखिएको भेट्टाइएन त्यो अग्नि-कुण्ड फालियो ।" (प्रकाश २०:१५)

"मृत्यु र पाताल अग्नि-कुण्डमा फालिए । यो अग्नि-कुण्ड दोस्रो मृत्यु हो ।" (प्रकाश २०:१४)

"तर डरपोकहरू, अविश्वासीहरू, घिनलाग्दा भएकाहरू, हत्याराहरू, व्यभिचारीहरू, जादुगरहरू, मूर्तिपूजकहरू र भुटा बोल्नेहरू सबैको हिस्सा आगो र गन्धक दन्कने कुण्डमा हुनेछ । यो दोस्रो मृत्यु हो ।" (प्रकाश २१:८)

सदोम र गमोराको हालत के भयो ? कसैले ननिभाउन सक्ने आगोले भष्म पार्‍यो र जबसम्म आगोले सबैकुरा भष्म परेन तबसम्म आगो बलिरह्यो । पवित्र धर्मशास्त्र बाइबलले यसो भन्दछ- "जसरी सदोम र गमोरा र तिनका आसपासका सहरहरू, जुनहरू व्यभिचार गरेर अस्वभाविक काम वासना फसेका थिए, तिनीहरू अनन्त अग्निको दण्ड भोगेर उदाहरण बनेका छन् ।" (यहूदा ७)

अनन्तको अग्निद्वारा जलाइए भनेर भनेका छन् । आफ्नो पापको कारणले तिनीहरू नष्ट भएका छन् र ति शहरहरू अहिलेसम्म जलिरहेको छैनन् । जब सबैकुरा जलेर भष्म भयो तब मात्र आगो निभ्यो । प्रेरित पत्रुसले सदोम र गमोराको उदाहरण दिएर अनन्तको दिनको बारेमा लेखेका छन् - "उहाँले सदोम र गमोरा सहरहरूलाई भष्म पारेर तिनको अस्तित्व नै मेटाइदिनुभयो, र भक्तिहीनहरूका सामु तिनीहरूलाई एक उदाहरण बनाउनुभयो ।" (२ पत्रुस २:६)

यो सजाय भविष्यमा दिइनेछ

यस बारेमा येशू भन्नुहुन्छ -

"जसरी सामा उखलेर आगोमा भष्म गरिन्छ, युगको अन्त्यमा पनि त्यस्तै हुनेछ । मानिसको पुत्रले आफ्ना दूतहरू पठाउनेछ, र पाप गर्न लाउने प्रत्येक थोक र दुष्ट काम गर्नेहरू सबैलाई तिनीहरूले उसको राज्यबाट बटुल्नेछन् । र उनीहरूलाई आगोको भट्टीमा फालिदिनेछन् । त्यहाँ मानिसहरू रुनेछन् र दाहा किट्नेछन् ।" (मत्ती १३:४०-४२)

हामीले हेर्नुपर्ने कि सजाय अन्त्यको दिनमा आउनेछ । पापीहरू अनन्तको निम्ति आगोमा जल्ने छैनन् तर तिनीहरू आफ्नो काम अनुसार प्रतिफल पाउनेछन् । तर दुर्भाग्यवश क्याथोलिक चर्चको शिक्षा प्रोटेस्टेन्ट चर्चमा पनि फैलिएको छ । शैतानको अन्तिम सजायको बारे यसो लेखिएको छ -

"तेरा धेरै पापहरू र बेइमान व्यापारद्वारा तैले तेरा पवित्रस्थानहरूलाई विटुलो पारेको छस् । यसैले गर्दा मैले तँबाट एउटा आगो निकालिदिउँ, र त्यसले नै तँलाई भष्म पार्नो । तँलाई नियालेर हेर्नेहरू सबैका दृष्टिमा मैले तँलाई जमिनमा खरानी तुल्याइदिउँ । जाति-जातिहरूमा तँलाई चिन्नेहरू तँलाई देखेर भयभित हुन्छन् । तँ एक डरलाग्दो अन्त्यमा आइपुगेको छस्, र तँ फेरि कहिल्यै रहनेछैनस् ।" (इजकिएल २८:१८, १९)

क्याथोलिक चर्चले सिकाएको जस्तै अनन्त यातना भन्ने कुरा छैन । पापीहरूको यातना । सजाय तिनीहरूको मृत्युसँगै समाप्त हुनेछ । आगो तबसम्म निभ्दैन जबसम्म सजाए अन्त हुँदैन । अनन्त यसकारण भनिएको छ कि जबसम्म सजाय सिद्धिदैन र त्यसको प्रतिफल अनन्तको हुनेछ । सैतानको कामको अन्त हुन्छ भनेर परमेश्वरले प्रतिज्ञा गर्नुभएको छ । सबै पापीले आफ्नो पाप अनुसारको प्रतिफल पाउनेछन् । त्यसपछि परमेश्वरले नयाँ स्वर्ग र नयाँ पृथ्वीको सृष्टि गर्नुहुनेछ । प्रेरित पत्रुसले यसो लेखेका छन् -

"तर उहाँको प्रतिज्ञा बमोजिम हामी नयाँ स्वर्ग र नयाँ पृथ्वीको बाटो हेर्छौं, जसमा धार्मिकताले बास गर्छ । यसकारण प्रिय हो, तिमीहरू यी कुराको प्रतीक्षा गर्नेहरू भएका हुनाले, उहाँको दृष्टिमा तिमीहरू दाग वा खोट नभएकाहरू र शान्तिमा बस्नेहरू हुन प्रयत्न गर ।" (२ पत्रुस ३:१३-१४)

यूहन्ना पनि एउटै निष्कर्षमा आएका छन्-

"तब मैले नयाँ आकाश र नयाँ पृथ्वी देखें, किनकी पहिलो आकाश र पहिलो पृथ्वी वितिगएका थिए । समुद्र त अब छँदैथिएन् ।" (प्रकाश २१:१)

अनन्त यातनाको शिक्षा सिकाउनेहरूलाई यो प्रश्न गर्न चाहन्छौं कि जब पुरानो पृथ्वी र पुरानो स्वर्ग वितेर गयो र समुद्रको नामोनिशान नै छैन तब नर्कको के हालत भयो ? नर्क कहाँ गयो ?

यो नर्क पृथ्वीमा छैन किनभने पृथ्वी र पृथ्वीमा भएको सबै कुरा वितेर गएका छन् । पापको कुनै नामोनिशान नै छैन । सधैंको निम्ति परमेश्वरले पापको नाश गर्नुभएको छ । जब अनन्तको लागि पापको नाश हुन्छ तब परमेश्वरले नयाँ पृथ्वी र नयाँ स्वर्गको सृष्टि गर्नुहुनेछ । त्यहाँ भएको सबै कुरा राम्रा र शान्तमय हुनेछन् । अदनको बगैचामा जस्तो व्यवस्था थियो त्यही व्यवस्थालाई फेरि स्थापित गर्नुहुनेछ । त्यहाँ हामी परमेश्वरसँग प्रत्यक्ष कुरा गर्नेछौं । त्यहाँ कुनै चोरहरू, कुरा काट्नेहरू, हत्याराहरू, सैनिकहरू, दुःख, पीडा वा आँसुहरू हुने छैन । पवित्र धर्मशास्त्र बाइबलले नयाँ पृथ्वीको वर्णन यसरी गर्छ -

"उहाँले तिनीहरूको आँखाको आँसु पूर्ण रूपले पुछिदिनुहुनेछ, र फेरि मृत्यु नै हुनेछैन, र शोक र पीडा पनि हुनेछैन । किनकी पहिलेका कुराहरू वितिसकेका छन् ।" (प्रकाश: २१:४)

यदि पापीहरू अनन्तको यातनामा तड्पिरहने भएको भए तिनीहरू कहाँ हुन्थे होला - किनकी पुरानो पृथ्वी वितेर जाने छ र नयाँ पृथ्वीमा शोक, पीडा, आँसु र यातना हुने छैन । धर्मीहरू नयाँ पृथ्वीमा बस्नेछन् । जो जहिले यो पुस्तक पढ्नेछन्, उनीहरूको निम्ति हामी प्रार्थना गर्न चाहन्छौं र पवित्र आत्माको अगुवाइमा एक असल जीवन बिताउनु र जब येशू ख्रिष्ट दोस्रो समय आउनुहुनेछ तब उहाँले नयाँ पृथ्वीमा उनीहरूलाई बास गर्न दिउन् ।

अनन्त यातनाको शिक्षा डरमा आधारित छ । यसकारण यो शिक्षालाई त्याग्नुहोस् । परमेश्वरको प्रेमसँग यो शिक्षाको केही पनि सम्बन्ध छैन । येशू केवल हाम्रो भलाई चाहनुहुन्छ । येशूले सैतानलाई काम गर्ने मौका दिनुभयो ता कि सबै सैतानको असली रूप हेरून् । परमेश्वरले कसैलाई पनि बलजफ्ती

गर्नुहुन्न । तर सैतान परमेश्वर जस्तो सहनशिल छैन । जब सबै कुराको प्रमाण पेश गरिन्छ तब परमेश्वरले सैतानलाई नास गर्नुहुनेछ र तिनीहरूलाई पनि जो परमेश्वरको विरुद्ध विद्रोह गरेर पाप गरेका छन् । यसकारण हामी न्यायको दिनको प्रतिक्रिया छौं जब परमेश्वरले नयाँ स्वर्ग र नयाँ पृथ्वीको सृष्टि गर्नुहुनेछ । जहाँ धर्मीहरूले वास गर्नेछन् र त्यहाँ येशूको प्रेम, शान्ति र आनन्द छ ।

शिक्षा नं. ८

क्याथोलिक चर्चले नाबालकहरूलाई बपतिस्मा र स्वीकारीय विधी सिकाउँछ । नाबालकको बपतिस्माको जरा अगस्टीनको भुटो शिक्षामा गाडिएको छ । बालक पापसँग जन्मिन्छ भनेर ऊ विश्वास गर्थ्यो । त्यसकारण बालक बिरामी भएर मृत्यु हुनुभन्दा अगाडि पादरी (चर्च फादर) आएर बालकको सिरमा पानी छर्केर बपतिस्मा दिन्थ्यो । तब यो विश्वास गरिन्थ्यो कि त्यो बालक इसाई भएको छ र त्यस बालकले मुक्ति पाएको छ । त्यो विधी अहिलेसम्म चल्दै आएको छ । तर त्यो सानो बालकले केही गल्ती गरेको हुँदैन । त्यस बालकलाई के सही हो के गलत केही पनि थाहा हुँदैन । असल र खराब के हो त्यो पछि गएर थाहा हुन्छ । पवित्र धर्मशास्त्र बाइबलले यो भन्छ -

"तर पाप नै व्यवस्था भङ्ग हो ।" (१ यूहन्ना ३:८)

"त्यो प्राण जसले पाप गर्छ, त्यही मर्छ । छोराले बाबुको दोषको फल भोग्नेछैन, न त बाबुले छोराको दोषको फल भोग्नेछ ।" (इजकिएल १८:२०)

यो पदले स्पष्ट रूपमा भन्छ कि बालकले आफ्नो आमा-बाबाबाट पाप लिएर आउदैन । जब मानिसले असल र खराब छुट्याउन सक्छ तब मात्र ऊ आफ्नो पापको जिम्मेवार हुन्छ । त्यसकारण बालकसँग पापको पुरानो जीवन हुँदैन जसबाट उसले छुटकारा पाउन पर्छ । जबसम्म बालक ठूलो हुँदैन तबसम्म बालक निर्दोष हुन्छ । त्यसकारण बाल बपतिस्मा जरूरी छैन र यो

बाइबल विरुद्ध छ । सत्य कुरा के हो भने त्यो बालक यस संसारमा आएको छ र आफ्नो आमा-बाबाको पापी चरित्र लिन्छ र जुन न्याय आदमको भएको थियो त्यो बालक पछि त्यही न्यायको भागीदार हुन्छ-

"तँ माटै होस् र माटोमा फर्किजानेछस् ।" (उत्पत्ति ३:१९)

तैपनि बालकले मुक्तिको कार्यलाई नकारेको हुँदैन जुन ख्रीष्टले हामी सबैको लागि ल्याउनुभएको छ । जब आमाले आफ्नो बालहरू येशूकहाँ ल्याए तब येशूले भन्नुभयो -

"सानमा बाल-बालिकाहरूलाई मकहाँ आउन देओ, तिनीहरूलाई नरोक, किनभने परमेश्वरको राज्य यस्तैहरूको हो ।... र तिनीहरूलाई आशीर्वाद दिनुभयो ।" (मर्कुस १०:१३-१६)

येशूले उनीहरूलाई बपतिस्मा दिनुभएन तर आशिष दिनुभयो र हामीले पनि यस्तै गर्नुपर्छ । बाल बपतिस्माको पछाडि उसको आमाबाबुको अन्धविश्वास छ कि त्यो बालक आफैँले आफ्नो विश्वासको पुष्टी गर्न सक्दैन । तर बाइबलले यो भन्छ -

"जे सुनिएको छ, त्यसैबाट विश्वास आउँछ र परमेश्वरको बचन सुनेपछि आउँछ ।" (रोमी १०:१७)

नाबालकले प्रचार गरेको बोलेको केही बुझ्दैनन् त्यसकारण आफ्नो विश्वासको पुष्टी गर्न सक्दैनन् । हामीले यो पनि पढेका छौं-

"विश्वास गर्ने र बपतिस्मा लिनेले उद्धार पाउनेछन् ।" (मर्कुस १६:१६)

यसकारण बपतिस्मा लिने हरेकसँग आफ्नो व्यक्तिगत विश्वास हुन जरूरी छ । यसकारण बच्चाको तर्फबाट आमाबाबुले चालेको कदम गलत हो । स्वीकारको विधीको समयमा त्यस बालकका आमाबाबु र पादरीले भन्छन् कि त्यो बालकले भविष्यमा आफ्नो विश्वास बढाउनेछ तर त्यसको कुनै ग्यारेन्टी छैन ।

आउनुहोस् बाइबलबाट बपतिस्माको केही उदाहरण हेरौं - यो कुरा जानिराखौं कि विश्वास एकदम महत्वपूर्ण छ । जब फिलिपले इथोपियाको नपुंसकलाई प्रचार गरे तब त्यस नपुंसकले फिलिपलाई भने-

"अनि उनीहरू बाटोमा जाँदाजाँदै केही पानी भएको एउटा ठाउँनेर आइपुगे । ती नपुंसकले भने, हेर्नुहोस् यहाँ पानी रहेछ, मलाई बपतिस्मा हुनदेखि केले रोक्न सक्छ? फिलिपले भने "यदि सारा हृदयले नै विश्वास गर्नुहुन्छ भने तपाईंले बपतिस्मा लिन सक्नुहुन्छ ।" तिनले जवाफ दिए "येशू ख्रीष्ट नै परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भनी म विश्वास गर्दछु ।" तिनले रथ रोक्न

आज्ञा दिए, अनि फिलिप र ती नपुंसक दुवै पानीमा ओर्ले, र उनले तिनलाई बपतिस्मा दिए ।" (प्रेरित ८:२६-३८)

जब सामरियामा फिलिपले प्रचार गरे, त्यस सन्देशमा धेरैले विश्वास गरे । फिलिपको प्रचारको परिणाम बाइबलले यसरी भन्दछ-

"तर जब तिनीहरूले परमेश्वरको राज्य र येशू ख्रीष्टको नाउँको सुसमाचार सुनाउने फिलिपका कुरामा विश्वास गरे, तब पुरुष र स्त्रीहरूले बपतिस्मा लिए ।" (प्रेरित ८:१२)

यहाँ पुरुष र स्त्रीहरूले बपतिस्मा लिए, बालकले होइन, हामीले बाइबलमा कैदीखानाको हाकिम र उसको पुरा परिवारले विश्वास गरेर बपतिस्मा लिएको पढेका छौं । कसैले भन्छन् त्यहाँ बालकहरूले पनि बपतिस्मा लिए तर हामीले त्यसको संकेत कहीं पनि पाएका छैनौं । तर जसले सुसमाचार सुनेर विश्वास गरेर बपतिस्मा लिए तिनीहरूले येशू ख्रीष्टलाई आफ्नो व्यक्तिगत मुक्तिदाता भनेर स्वीकार गरे भनेर बाइबलले भन्दछ । यस कथाबारे हामी यसरी पढ्छौं-

"तिनीहरूलाई बाहिर ल्याएर उनले भने, उद्धार पाउनलाई मैले के गर्नुपर्छ ?" अनि तिनीहरूले भने "प्रभु येशू ख्रीष्टमा विश्वास गर्नुहोस् र तपाईंले उद्धार पाउनुहुनेछ तपाईं र तपाईंका परिवारले ।" तिनीहरूले उनलाई र उनको घरमा भएका जति सबैलाई प्रभुको बचन सुनाए । तब रातको त्यही घडी उनले तिनीहरूलाई लगेर घाउ धोइदिए । अनि उनी र उनका परिवारले तुरुन्तै बपतिस्मा लिए । त्यस पछि तिनीहरूलाई घरमा ल्याएर तिनीहरूका सामने भोजन राखिदिए, र परमेश्वरमा विश्वास गरे भन्ने कुरामा उनका सारा परिवारसँग उनी आनन्दित भए ।" (प्रेरित १६:३०-३४)

यहाँ पावलले कैदीखानाको हाकिम र उनको पुरा परिवारसँग कुरा गरिहेको हामी पाउँदछौं । तिनीहरूले विश्वासद्वारा ख्रीष्टलाई स्वीकारे र बपतिस्मा लिए । यदि त्यहाँ बालकहरू भएको भए तिनीहरू ठूलो भइसकेका थिए कि तिनीहरूले पावलको कुरा बुझ्न सकेको थिए । बपतिस्माद्वारा मानिसले येशूको बलिदान, दफन र पुनरुत्थानलाई स्वीकारेको हुन्छ । बपतिस्मामा मानिसको पापी चरित्र ख्रीष्टमा दफन हुन्छ र ख्रीष्टमा नयाँ जन्म हुन्छ भनेर संकेत गराउँदछ ।

बपतिस्मा भन्ने शब्द ग्रीक शब्द बपतिस्तोबाट लिइएको छ जसको अर्थ हो "पानीमा डुबु" । बपतिस्माद्वारा हामी ख्रीष्टमा नयाँ जीवन पाउँछौं । यहाँ पवित्र धर्मशास्त्र बाइबलले यसो भन्छ-

"के तिमीहरू जान्दैनौं हामी सबै, जतिले ख्रीष्ट येशूमा बपतिस्मा लियो, उहाँकै मृत्युमा बपतिस्मा लिएका थियो ? यसकारण बपतिस्माद्वारा हामी

मृत्युमा उहाँसँगै गाडियो, ताकि जसरी पिताको महिमाद्वारा ख्रीष्ट मरेकाहरूबाट जीवित पारिनुभयो, त्यसरी हामी पनि नयाँ जीवनको मार्गमा हिंड्न सकौं ।" (रोमी ६:३-४)

यो पदले भन्दछ कि मानिस बपतिस्मामा पानीमा दफन हुन्छ र ख्रीष्टमा नयाँ जीवन प्राप्त गर्छ । यो कुरा पनि छर्केर गरिने बपतिस्मा वा बाल बपतिस्मामा हुँदैन ।

पवित्र धर्मशास्त्र बाइबलले बपतिस्मालाई "शुद्ध विवेकको निम्ति परमेश्वर तर्फको एउटा प्रतीज्ञा" भनेर बाख्या गर्दछ -

"यही पानी बपतिस्माको एउटा रूप हो, जसले तिमीहरूलाई बचाउँछ । यो शरीरको मैला हटाएजस्तो होइन, तर शुद्ध विवेकको निम्ति परमेश्वरतर्फको एउटा प्रतीज्ञा हो । यसले मृतकबाट भएको येशू ख्रीष्टको पुनरुत्थानद्वारा तिमीहरूलाई बचाउँदछ ।" (१ पत्रुस १:२१)

यदि हामी कसैसँग सम्झौता गर्दछौं भने हामी सम्झौता पत्रमा हस्ताक्षर गर्नुभन्दा अगाडि त्यस सम्झौतापत्रमा रहेको सबै नीति नियम र करारको बारेमा जान्न जरूरी हुन्छ । बपतिस्मा पनि यस्तै नै हो । बपतिस्मा लिनु भन्दा अगाडि हामीले बाइबल पढ्न जरूरी छ । प्रार्थना गर्न र बपतिस्माको नीति, नियम जान्न जरूरी छ । यसकारण हामी यसलाई विश्वासद्वारा बपतिस्मा भन्छौं । बपतिस्मा लिनुभन्दा अगाडि हामीले निर्णय लिन जरूरी छ । त्यो निर्णय प्रार्थनाद्वारा परमेश्वरमा अधि बढ्न र येशूलाई पछ्याउनको लागि जरूरी छ । बपतिस्मा भित्री रूपमा सुरु भएको परिवर्तनको बाहिरी संकेत हो ।

स्वीकारको (Confirmation) विधीलाई क्याथोलिक चर्चले तेह्रौं शताब्दीमा सुरुवात गरेको थियो । तर वास्तविक रूपमा एकदम थोरै मात्र येशू ख्रीष्टलाई आफ्नो मुक्तिदाता भनेर स्वीकार गरेका छन् । यसको मतलब यो विधीले आफ्नो उद्देश्य प्राप्त गरेको छ । मार्टिन लुथरले यो विधीलाई इन्कार गरेका थिए र नाटक भनेका थिए । यो छल गर्ने एउटा विधि थियो । तिनीहरूले एक अर्कासँग बाचा स्वीकार त गर्थे तर त्यसमा वाचा पुरा कसैले पनि गरेनन् । लुथरले स्वीकारको विधीलाई नकारेका थिए र नर्वेमा इ.सं. १७३६ मा सुरुवात गरियो ।

बाल बपतिस्मा र स्वीकारको विधि मानिसले राखेको विधी हुन् । तिनीहरू बाइबल विरुद्ध हुन् । सैतान यसरी नै काम गर्छ । उसले बाइबलको शिक्षालाई भुठो शिक्षाद्वारा स्थापित गर्न खोज्छ ।

बाइबलले एउटै प्रभु, एउटै विश्वास र एउटै बपतिस्मा भनेर सिकाउँदछ । साँचो बपतिस्मा पानी छर्केर वा बाल बपतिस्मा होइन भनेर हामीले हेरेका

छौं । तर साँचो बपतिस्मा विश्वासद्वारा जब मानिसले सुसमाचार सुनेर येशूलाई ग्रहण गरेर हुन्छ । जो मान्छेले बपतिस्मा लिन्छ उसले येशूलाई उदाहरण बनाएर जिउनु पर्छ । येशूले ३० वर्षको उमेरमा यर्दन नदीमा बपतिस्मा लिनुभयो । येशूले पाप गर्नुभएको थिएन त्यसकारण बपतिस्माको खाँचो उहाँलाई थिएन । तर येशूले बपतिस्मा लिएर उदाहरण दिनुभएको थियो । ताकि हामी उहाँको कदममा हिड्न सकौं । (मत्ती ३:१३-१७, १ पुत्रुस २:२१)

हामी हेर्नुहोस् कि कसरी बपतिस्मामा मानिस पानीमा दफन भएर ख्रीष्टमा पुनरुत्थान भएर नयाँ जीवन जिउँछ । हामीले बपतिस्मा बाइबलीय आधार लिनुपर्छ, क्याथोलिक चर्चको आधारमा होइन, जो मानिसले बाल-बपतिस्मा र स्वीकारको विधीमा भाग लिएर मुक्तिको आशा गर्छन तब उनीहरू धोकामा बसिरहेको हुन्छन् । तिनीहरूले बाइबलीय बपतिस्माको अनुभव गरेको हुँदैन जुन परमेश्वरको बचनमा आधारित हुन्छ । जो जतिले परमेश्वरको वचन पालन गरेर येशूलाई पछ्याउछन् तिनीहरूले बाइबलीय बपतिस्मामा भाग लिन्छन् । येशूले भन्नुभयो -

"साँचै म तिमीलाई भन्दछु, कोही पानी र आत्माद्वारा जन्मेन भने परमेश्वरको राज्यमा पस्न सक्दैन ।" (यूहन्ना ३:५)

येशूले भन्नुभयो यदि जबसम्म हामी पानी र आत्माद्वारा बपतिस्मा लिँदैनौं तबसम्म हामी परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गर्न सक्दैनौं । यसकारण येशूले भन्नुभएको बपतिस्मामा भाग लिऔं र विश्वासद्वारा बपतिस्मा लिऔं । बाल-बपतिस्मा र स्वीकारको विधी हैन । त्यो सब मानिसलाई छलमा राख्ने काम हो ।

शिक्षा नं. ९

चर्चको परम्पराहरू जस्तै बपतिस्मा, पश्चतापको विधी, प्रभु भोजमा भाग लिँदा मुक्ति पाइन्छ भनेर क्याथोलिक चर्चले सिकाउँदछ । लुथर जब क्याथोलिक थिए तब तिनले यो विधी सबै अपनाएका थिए र पालन गर्थे । एक दिन जब ऊ पिलातसको सिँढीमा घुँडाले हिड्दै थिए तब उसले यो सुन्दर पद याद गरे-

"तर धर्मी चाहिँ आफ्नो विश्वासद्वारा बाँचनेछ ।" (रोमी १:१७)

तब लुथर आफ्नो खुट्टामा उभिएर र मुक्तिको लागि र घुँडामा हिँडेका थिए भनेर बुझे, उसको कानले उसलाई बचाउँछ भनेर उसले सोचेको थिए । तर उसको मनमा नयाँ ज्योति उदाइसकेको थियो । यस संसारको मुक्तिदाता येशूमाथि विश्वासद्वारा मुक्ति पाइन्छ भनेर बुझे । कामले हामीलाई बचाउने

हैन तर काम त विश्वासको फल रहेछ भनेर बुझे (मत्ती ५:८), जब लुथरले यो विषयमा अध्ययन गर्न थाले तब उसले धेरै महत्वपूर्ण पदहरू बाइबलमा पाए जसले येशू ख्रीष्टमाथि विश्वासले धर्मी ठहरिन्छ भन्थे, जब हामी हाम्रो पापी चरित्रमा येशूकहाँ आउँछौं तब हामीले हाम्रो पाप स्वीकार्नु पर्छ, पश्चताप मान्नुपर्छ र क्षमा माग्नुपर्छ तब येशूले हाम्रो पाप क्षमा गरीदिनुहुनेछ र आफ्नो अनुग्रहबाट आफ्नो धार्मिकता हामीलाई दिनुहुन्छ जसको हामी लायक थिएनौं । यो कुराबाट लुथरको मनलाई कति शान्ति मिल्यो होला त्यसको कल्पना गर्नुहोस् । यदि तपाईं, हामीले परमेश्वरको योजनामा हिड्यौं भने तपाईं र मैले यो स्वतन्त्रताको अनुभव गर्न सक्छौं । आउनुहोस् विश्वासको बारे पवित्र धर्मशास्त्र बाइबलले के भन्छ सो हामी हेरौं-

"अब विश्वास चाहिँ आशा राखिएका कुराको निश्चय र नदेखिएका कुराको दृढ भरोसा हो ।" (हिब्रु ११:१)

"जे सुनिएको छ, त्यसैबाट विश्वास आउँछ र परमेश्वरको बचन सुनेपछि आउँछ ।" (रोमी १०:१६)

"किनभने परमेश्वरले संसारलाई यस्तो प्रेम गर्नुभयो कि उहाँले आफ्ना एकमात्र पुत्र दिनुभयो, ता कि उहाँमाथि विश्वास गर्ने कोही पनि नास नहोस्, तर त्यसले अनन्त जीवन पाओस् । किनकी परमेश्वरले संसारलाई दोषी ठहराउन भनी पुत्रलाई संसारमा पठाउनुभएन, तर संसार उहाँद्वारा बाँचोस् भनेर पठाउनुभयो ।" (यूहन्ना ३:१६, १७)

"तर परमेश्वर, जो कृपामा धनी हुनुहुन्छ, उहाँले आफ्नो महान् प्रेमद्वारा हामीलाई प्रेम गर्नुभयो, यसकारण पापमा हामी मरेको भए तापनि उहाँले हामीलाई ख्रीष्टसँगै जीवित पार्नुभयो- अनुग्रहबाट नै तिमीहरूले उद्धार पाएका छौं । र उहाँसँग हामीलाई उठाउनुभयो, अनि स्वर्गीय स्थानहरूमा ख्रीष्ट येशूसँग बसाल्नुभयो । यो चाहिँ ख्रीष्ट येशूमा हामीप्रति उहाँको दयामा आफ्नो अनुग्रहको असीम सम्पत्ति आउँदा युगहरूमा देखाउनलाई हो । किनभने अनुग्रहबाट विश्वासद्वारा तिमीहरूले उद्धार पाएका छौं र यो तिमीहरू आफैँबाट होइन, यो त परमेश्वरको बरदान हो ।

कर्महरूद्वारा होइन, नत्र मानिसले घमण्ड गर्नेछ । किनकी हामी असल कामहरूका निम्ति ख्रीष्ट येशूमा सृजना गरिएका उहाँका हातका सीप हौं । हामी ती बमोजिम हिड्यौं भन्ने हेतुले परमेश्वरले पहिलैबाट ती तयार गर्नुभएको थियो ।" (एफिसी २:४-१०)

"विश्वास गर्ने र बपतिस्मा लिनेले उद्धार पाउनेछ ।" (कर्मुस १६:१६)

त्यसो भए कामले के भूमिका निर्वाह गर्छ ?

हामीले यो पढ्यौ कि -

"किनकी हामी असल कामहरूका निम्ति खीष्ट येशूमा सृजना गरिएका उहाँका हातका सीप हौं । हामी ती बमोजिम हिड्यौ भन्ने हेतुले परमेश्वरले पहिलैबाट ति तयार गर्नुभएको थियो ।" (एफिसी २:१०)

जब परिवर्तनको सन्देशको बारेमा बपतिस्मा दिने यूहन्नाले भनेका छन्-

"त्यसकारण पश्चातप सुहाउँदो फल फलाओ ।" (मत्ति ३:८)

याकुबले लेखेका छन् -

"यसरी विश्वास पनि काममा प्रकट हुँदैन भने त्यो विश्वास मृत हो ।" (याकूब २:१७)

काम विना विश्वास मृत हो र राम्रा कामहरू विश्वासको फलहरू हुन् । विश्वासद्वारा हाबिलले कयिन भन्दा उत्तम बली चढाए । विश्वासद्वारा नोआले जहाज निर्माण गरे । विश्वासद्वारा तिनीहरूले यो सब गरे । विश्वासद्वारा धार्मिकता भनेको यही हो । जब हामी खीष्टको धार्मिकतालाई स्वीकार गर्छौं तब हामी उहाँको लागि धर्मी जीवन जीउन सकौं भनेर प्रार्थनाद्वारा शक्ति माग्नु पर्छ । तब हामी उहाँको निम्ति साचो गवाही बन्न सक्छौं ।

"उहाँ धार्मिक हुनुहुन्छ भन्ने कुरा यही तिमीहरूले जान्यौं भने यो कुरा तिमीहरूलाई निश्चय होस् कि धार्मिक काम गर्ने हरेक परमेश्वरबाट जन्मेको हुन्छ ।" (यूहन्ना २:२९)

"साना बालकहरू, कुनै मानिसले तिमीहरूलाई छल्न नपाओस् । जसले ठीक काम गर्छ, त्यो धार्मिक हो, जस्तो उहाँ धार्मिक हुनुहुन्छ ।" (१ यूहन्ना ३:७)

धर्मी जीवन जिउने र असल फल फलाउने क्षमता हामीमा हैन तर विश्वासीभिन्न रहेर येशूको शक्तिमा हुन्छ । प्रेरित पावलले लेखेका छन्-

"किनकी तिमीहरूलाई उहाँको असल अभिप्राय अनुसार इच्छा गर्ने र काम गर्ने दुवै तुल्याउनलाई परमेश्वर तिमीहरूमा काम गर्नुहुन्छ ।" (पिलिप्पी २:१३)

जब लुथरले विश्वासद्वारा धार्मिकताको बारेमा प्रचार गरे तबदेखि क्याथोलिक चर्च र लुथरन चर्चको बीच विवाद हुँदै आएको छ । धेरै विवाद, छलफल, कुटनीति, प्रार्थना पछि इ.सं. १९९९ मा तिनीहरू संयुक्त रूपमा विश्वासद्वारा धार्मिकताको विषयमा दस्तावेज निकाले । यो दस्तावेजमा अक्टुबर ३१, १९९९ मा हस्ताक्षर भएको थियो जुन विटेनवर्ग चर्चको ढोकामा आफ्नो पर्चा टाँसेको ४८२ वर्ष पछि थियो । त्यस पर्चामा उनले विश्वास केवल विश्वासद्वारा

धार्मिकताको बारेमा जोड दिएका छन् र यो संयुक्त दस्तावेजले लुथरन चर्चलाई रोममा सामेल गरायो र चर्चको परम्परामा जोड दिए ।

प्रोटेस्टेन्टहरूले सम्भौता गरे, रोमले होइन

विटेनवर्ग घटनाको पाँचसय वर्ष भइसक्यो, र अहिले हामीले हेर्दछौं कि क्याथोलिक चर्च र प्रोटेस्टेन्टहरूले सँगै मिलेर मनाउन आँटेका छन् । लुथरको योगदानलाई तिनीहरूले विर्सका छन् र तिनीहरूको व्यवहारमा परिवर्तन आएको छ र भन्दछन् कि अहिलेको समय नयाँ हो र विश्व शान्तिको लागि एकताको जरूरी छ भन्दछन् । त्यो एकता संयुक्त प्रार्थनाबाट पाइन्छ भन्ने धारणा छ र त्यो शान्ति मण्डली एकता कुटनीति र बहुमतबाट आउँछ भनेर भन्दछन् । येशूले भन्नुभयो-

"शान्ति म तिमीहरूसँग छोडिराख्छु । म आफ्नो शान्ति तिमीहरूलाई दिन्छु । संसारले दिए जस्तो म तिमीहरूलाई दिदिनँ ।" (यूहन्ना १४:२७)

जब हामी येशू खीष्टलाई आफ्नो मुक्तिदाता मानेर पापबाट क्षमा माग्छौं तब साँचो शान्ति हाम्रो मनमा आउँदछ । जब मानिसले यो निर्णय लिन्छ तब यस जीवनमा परमेश्वरमा अगाडि बढ्न पवित्र आत्माबाट शक्ति पाउँदछ । यो संसारले साँचो शान्ति दिन सक्दैन । जसले रोमको तरिकाहरू अपनाएर परमेश्वरको विरुद्धमा जान्छन् तिनीहरू कहिल्यै पनि यो भित्री शान्तिको महशुस गर्दैनन् । साँचो शान्ति केवल येशूले प्रदान गर्न सक्नु हुन्छ । हामीले उहाँलाई व्यक्तिगत मुक्तिदाता स्वीकार गरेर उहाँप्रति आज्ञाकारी हुन जरूरी छ । उहाँको शक्तिद्वारा हामी साधुँरो बाटोबाट हिड्न सक्षम हुन्छौं ।

सुधारवादीहरूले येशूमा मुक्ति स्वीकार गर्नुको मतलब के हो बुझेका थिए । तिनीहरूले सबै कुरा बुझेका थिएनन् तर एनाव्यापटिस्टहरू (ANABAPTIST) बपतिस्माको अर्थ बुझेका थिए । अनुग्रहको अर्थ लुथरले बुझेका थिए । आज्ञाकारीताको अर्थ जोन हसले बुझेका थिए । पवित्रीकरणको महत्व वेसलीले बुझेका थिए ।

बाइबलको महत्व वालडेन्सीहरूले बुझेका थिए । येशूको दोस्रो आगमनको महत्व मिलरले बुझेका थिए ।

हामी के बुझेका छौं ?

हामीले यो सबै कुराको बारेमा अलिअलि जानेका छौं । यो सबै कुरालाई गहन रूपमा हेर्ने समय आइसकेको छ । यसकारण हामीले सत्य कुरा प्रचार

गर्नुपर्छ । हामीले विश्वास, अनुग्रह, मुक्ति, ख्रिष्टमा जीवन, पवित्र आत्माको फल, येशूको दोस्रो आगमन जस्ता विषयमा प्रचार गर्न जरूरी छ ।

शिक्षा नं. १०

परमेश्वरको दश आज्ञामा क्याथोलिक चर्चले परिवर्तन ल्याएको छ । दुर्भाग्यवस लुथरले आफ्नो शिक्षामा क्याथोलिक चर्चको १० आज्ञा राखेका थिए । उ क्याथोलिक भएर हुर्केका कारण क्याथोलिक चर्चले दश आज्ञामा छेडखानी गरेको छ भने पत्तो पाएनन् ।

क्याथोलिक चर्चले दोस्रो आज्ञालाई हटाएर दसौं आज्ञालाई दुई भागमा विभाजन गरेका छन् । र त्यतिमात्र होइन तिनीहरूले चौथो आज्ञाबाट केही कुरा निकालेका छन् । विश्वको इतिहासमा सायद सबैभन्दा ठूलो धोका यो होला । तर धेरैले क्याथोलिक चर्च इसाई चर्च हो भनेर विश्वास गर्छन् । साँचो इसाईले क्याथोलिक चर्चले जस्तो परमेश्वरको आज्ञामा हेरफेर गर्दैन तर ख्रिष्टको बचनमा केही घटीबढी नगरी ख्रिष्टको पाइला पछ्याउछन् । त्यसकारण हामीले लुथर र सुधारवादीहरूको कुरा ध्यानमा राख्नुपर्छ जब तिनीहरूले पोपले ख्रिष्ट विरोधीको आचरण धारण गरेको छ भनेर देखाएका थिए र

मार्टिन लुथरले यसरी लेखेका छन्-

"मैले पहिले पोप ख्रिष्टको प्रतिनिधि हो भनेको थिए तर म अहिले भन्छु कि पोप ख्रिष्ट विरोधी हो र सैतानबाट प्रेरणा पाउँछ ।" (डि. अंब्रिगे, किताब ७ अध्यय ६)

जब पोपले गरेको नाकाबन्दीको आदेश लुथरले पाए तब उसले भने-

"म यस्तो भुठो तन्त्रलाई तिरस्कार गर्छु र अस्वीकार गर्छु । किनभने यसले ख्रिष्टलाई दोषी ठहर्याएको छ । म सत्यको लागि यस्तो दोषलाई सहन पाउँदा खुसी हुन्छु । म मेरो मनमा पहिलादेखि नै स्वतन्त्रताको महशुस गर्दछु र मेरो मनमा पहिलादेखि नै स्वतन्त्रताको महशुस गर्दछु र म यो कुरामा अडिग छु कि पोप ख्रिष्टविरोधी हो र त्यसको सिंहासन स्वयम् सैतानको हो ।" (डि. अंब्रिगे, किताब ६, अध्यय ९)

लुथरन विश्वासीहरू मध्य कति जना आज यो कुरा मान्न तयार छ ? के यो कुरालाई अर्को ढंगबाट सोध्दा के लुथरन विश्वासीहरू ख्रिष्ट विरोधी भएनन् जब तिनीहरू आइतबारलाई शबाथ दिन यानी विश्राम दिन मान्छन् ?

पहिले भनै जस्तै, पोपतन्त्रले चौथो आज्ञाबाट केही अंशहरूलाई हटाएको छ । दश आज्ञाले यसो भन्छ-

"शबाथ दिन पवित्र मान्नुपर्छ भनी याद राख्नु । छ दिनसम्म परिश्रम गरेर आफ्ना सबै कामहरू गर्नु तर सातौं चाहिँ दिन परमप्रभु तिमीहरूको परमेश्वरको निम्ति शबाथ दिन हो । त्यसमा तिमीहरूले केही काम नगर्नु, न त आफ्नो छोरा, न छोरी, न कमरा-कमारी, न गाई-वस्तु, न मूल ढोकाभित्र भएको परदेशीले केही काम गरोस् ।

किनकी छ दिनमा परमप्रभुले आकाश, पृथ्वी, समुद्र र तिनमा भएको सबै थोक बनाउनुभयो, तर सातौं दिनमा चाहिँ विश्राम गर्नुभयो । त्यसकारण परमप्रभुले शबाथदिनलाई आशिष दिनुभयो र त्यसलाई पवित्र गर्नुभयो ।" (प्रस्थान २०:८-११)

तर क्याथोलिक शिक्षाको दश आज्ञाले चौथो आज्ञामा शबाथ दिनको बारेमा हेरफेर गरिएको छ । सातौं दिन शबाथ दिन हो भनेर लेखिएको छैन । धेरै मानिसहरूलाई यो कुरा थाहा छ कि येशूले शुक्रबारको दिन मृत्यु भयो । बाइबलले शबाथ दिन भन्दा अगाडिको दिन शुक्रबारको दिनलाई तयारीको दिन भनेर स्पष्ट पारेको छ । (मर्कुस १५:४२-४३) शुक्रबारको दिन पछाडिको दिन शबाथ दिन हो । बाइबलीय आधारमा र हप्ताको अन्तिम दिन शबाथ दिन हो । जब येशूले चिहानमा विश्राम लिनुभयो त्यसरी नै आज्ञानुसार चेलाहरू भेला भएर विश्राम लिएका थिए । (लुका २३:५३-५६) त्यसपछिको अर्को दिन आइतबार हो । बाइबलीय आधार र हप्ताको पहिलो दिन आइतबार हो । र त्यस दिन येशू मृतबाट बौरी उठ्नुभयो । (मर्कुस १५:४२-४७, १६:१-६)

जो कोहीले पनि ति पदहरू पढ्छन् तिनीहरूले स्पष्ट रूपमा बुझ्छन कि आइतबार बाइबलीय आधारमा हप्ताको पहिलो दिन हो र सातौं दिन शबाथ दिन हो । बाइबलीय आधारमा विश्राम दिन शबाथ दिन हो । येशूले सातौं दिन शबाथलाई विश्राम दिन भनेर स्थापना गर्नुभएको कारण सबैले शबाथ दिन पालना गर्न जरूरी छ । किनभने बाइबलले भन्दछ-

"सबै थोक उहाँद्वारा नै बनिए ।" (यूहन्ना १:१-१४)

बाइबलले यो पनि भन्दछ कि -

"येशूहरू नै शबाथको प्रभु हुनुहुन्छ ।" (मर्कुस २:२७-२८)

यो पदले मानिसको निम्ति शबाथ दिनको सृष्टि भयो भन्दछ । धेरैले नयाँ एककृत बाइबलको सारंशमा भनेभै यो शबाथ दिन यहूदीहरूको लागि मात्र हो भनेर विश्वास गर्दछन् । यो कुरा साचो हैन किन भने सृष्टिको समयदेखि शबाथ दिन रहदै आएको छ । हामीले पढेका छौ कि परमेश्वरले ६ दिनमा सृष्टि गर्नुभयो र सातौं दिनमा विश्राम गर्नुभयो । यसकारण शबाथको उत्पत्ति सृष्टिसँग जोडिएको छ योशुको पुनरुत्थानसँग होइन । येशूको पुनरुत्थान भएकमो दिन हप्ताको पहिलो दिन आइतबार हो किनभने येशूले शबाथको दिन चिहानमा विश्राम लिनुभएको थियो । येशूले सातौं दिन र पहिलो दिन विश्राम गर्नुभएन तर सातौं दिन विश्राम गर्नुभयो र पहिलो दिन बौरी उठ्नुभयो ।

बाइबलमा कहिपनि लेखिएको छैन कि येशूले शबाथ दिन पालन नगर्नुभन्ने आदेश दिनुभयो । यदि उहाँले सातौं दिनलाई इन्कार गरेर पहिलो दिनलाई शबाथ दिन भनेर मान्नुभएको भए त्यो कुरा बाइबलमा स्पष्ट हुनुहुन्थ्यो, तर त्यस्तो त बाइबलमा कही पनि लेखिएको छैन । उहाँले दश आज्ञामा पनि परिवर्तन ल्याउनुहुन्थ्यो जसमा सातौं दिन शबाथ दिन भनेर स्पष्ट लेखिएको छ । र बाइबलले यो कुरा स्पष्ट पारेको छ कि परमेश्वर कहिल्यै पनि बदलिनु हुँदैन । "येशू ख्रीष्ट हिजो, आज र सदासर्वदा एकसमान हुनुहुन्छ ।" (हिब्रु १३:८)

"किनभने म परमेश्वर हूँ र म कहिल्यै पनि परिवर्तित हुदिँन ।" (मलाकी १३:६)

"घाँस ओइलाउँछ, फूलहरू फरिहन्छ, तर हाम्रा परमेश्वरको बचन सधैंभरी अटल रहनेछ ।" (यहवा ४०:८)

विश्राम दिनको आज्ञामा तिनीहरूले परिवर्तन गरेको छ भनेर क्याथोलिक चर्चले स्पष्ट रूपमा भनेको छ । यो कुरा हामी रोमन क्याथोलिक क्याटेसिजममा पढ्न सक्छौ ।

प्रश्न : शबाथ दिन कुन दिन हो ?

उत्तर : शनिबारको दिन शबाथ दिन हो ।

प्रश्न : त्यसो भए हामी शनिबारको सट्टा आइतबार किन विश्राम दिन मान्छौं?

उत्तर : हामी शनिबारको सट्टा आइतबारलाई विश्राम दिन मान्छौं किनभने इ.सं. ३३६ मा भएको लाउडेकियाको सभामा क्याथोलिक चर्चले विश्राम दिन शनिबारबाट आइतबार सारेको हो ।

प्रश्न : के तपाईंसँग अर्को तरिका छ जसबाट तपाईं स्पष्ट पार्न सक्नुहुन्छ कि रोमन क्याथोलिक चर्चसँग परमेश्वरको आज्ञा बदल्ने अधिकार छ?

उत्तर : यदि चर्चसँग त्यस्तो अधिकार नभएको भए तिनले हप्ताको पहिलो दिनलाई शबाथ दिन भनेर सातौंदिनबाट बदलिन सक्ने थिएनन् होला यो अधिकारको बाइबलीय आधार नै छैन । यो परिवर्तनको लागि बाइबलबाट कुनै अधिकार नै छैन ।

(स्रोत: डकट्रिनल क्याटेसिजम पृ. १७४ र डि. कन्भर्टस क्याटेसिजम अफ क्याथोलिक डकट्रिन पृ. ७७ संस्करण)

यो कुरा रोचक छ कि आइतबार भनेको सूर्यको दिन हो । पुत्रको दिन होइन । सम्राट कन्स्ट्यानटिन इ.सं. ३२१ मा आइतबारको दिन विश्राम दिन भनेर कानून निकालेका थिए ।

"सबै न्यायपालहरू, शहर निवासीहरू, सबै व्यवसायीहरू सूर्यको दिनमा विश्राम गर्नु तर जो मानिस गाउँमा बसेका छन् तिनीहरूसँग खेतमा काम गर्न पुरा स्वतन्त्रता र अधिकार छ ।" (इसाई चर्चको इतिहास, पाँचौं संस्करण, भाग ३, पृष्ठ ३८०)

म फेरि भन्न चाहन्छु कि आइतबार सूर्यको दिन हो, पुत्रको दिन होइन । आइतबार विश्राम दिन वा शबाथ दिन होइन ।

करारमा मिथ्याकरण

क्याथोलिक चर्चले आफ्नो इच्छाबाट करारमा मिथ्याकरण गरेको स्पष्ट भएको छ । यो इच्छापत्र वा करार मानिस जिवितै रहदाखेरी लेखिने हो । जब त्यो लेख्ने मानिसको मृत्यु हुन्छ तब त्यो इच्छा पत्र लागु हुन्छ र त्यसमा लोखेको कुरा कहिल्यै पनि घटबढ गर्न सकिन्न । यदि कसैले यस इच्छापत्रमा घटबढ गरे भने त्यो इच्छापत्र वा करारमा मिथ्याकरण गरियो । क्याथोलिक चर्चले त्यही गरेको छ । येशूको मृत्यु पछि तिनीहरूले दश आज्ञाबाट तिनीहरूले

मिथ्याकरण गरेका छन् । येशूको मृत्यु भएको ३०० वर्षपछि तिनीहरूले यो घटीबढी गरेका हुन् । विश्व इतिहासमा सायद यो सबैभन्दा ठूलो दस्तावेज मिथ्याकरण हो र यो अपराध स्वर्गको पुस्तकमा दर्ता भइसकेको छ ।

यसको परिणाम एकदम ठूलो छ । यस मिथ्याकरणबाट धेरै मानिसहरू धोकामा परेका छन् । ति मानिसहरू जसले आफ्ना अगुवाले साँचो बचन बाडे भनेर विश्वास गरेका छन् र धोकामा परेका छन् तिनीहरू प्रति हाम्रो सहानुभूति छ । तर समय आइसकेको छ कि क्याथोलिक चर्चको मुकुटलाई हटाएर त्यसको अनुहार सबैको सामुन्ने ल्याउने ताकि मानिसहरू क्याथोलिक चर्चको भ्रुटो सिद्धान्तबाट फर्केर आउन सकून् ।

पोप जोन पल द्वितीयले आफ्नो पत्र "डाइज डेमिनी"मा लेखेका छन् "ख्रीष्टको रगतद्वारा पाइने स्वतन्त्रताको बारेमा प्रचार गर्न इसाईहरूको बोलावट भएको कारण हामीले यो महशुस गर्नुपर्छ कि हामीसँग सातौं दिनको शबाथलाई पुनरुत्थान दिनमा सार्न सक्ने अधिकार छ ।" (डाइज जेमिनी, बुँदा-६३, सम्पादित मे, १९९८)

उसले यो पनि लेखे कि -

"परम्पराबाट हामीले आइतबारको आत्मीकी र पाष्टरीय आशिष पाउँदै आएका छौं ।"

के तपाईंले पोपको घोषणामा कमजोरता देख्नुभयो ? पोपले खुल्ला रूपमा भनेका छन् कि शबाथ पालनालाई आइतबार पालनामा परिण गरियो । क्याथोलिक चर्चलाई यो महशुस भयो कि तिनीहरूसँग परिवर्तन गर्ने अधिकार छ । त्यसकारण तिनीहरूले बाइबलीय अधिकार भन्दा माथि आफ्नो अधिकारलाई राखे । तिनीहरूले विश्राम दिन परिवर्तन गर्ने अधिकारको महशुस गरे । हाम्रो भावनामा आधारित रहेर हामीले धेरै अचम्म लाग्दा निर्णयहरू लिन्छौं ।

पोपले आइतबारलाई विश्राम दिन परम्परागत भएको दावी गरेका छन् । किन अरू मूल्यवर्गीय चर्चहरू क्याथोलिक चर्च जस्तै आइतबारीय पालन परम्परागत भएको स्वीकार किन गर्दैनन् ? शबाथको अर्थ आइतबारमा परिणत गर्न क्याथोलिक चर्च एकदम गलत छ, जसको अधिकार तिनीहरूसँग छैन र तिनीहरूले परिवर्तन गरेको स्वीकार गरेका छन् ।

न्यायको समयमा हामीले आफ्नो पाप स्वीकार गर्नुपर्छ कि गर्दैनौं त्यसको मात्र जानकारी हुँदैन तर यसको पनि जानकारी हुन्छ कि हामीले पश्चताप गरेर परमेश्वरले देखाउनु भएको बाटोमा हिड्यौं कि हिडेनौं ।

राजा सुलेमानले लेखेका छन् -

"अब सकै कुरा सुनिएका छन्, कुराको निष्कर्ष यही हो । परमेश्वरको भय राख र उहाँको आज्ञाहरू पालन गर । किनभने मानिसले गर्नुपर्ने सारा कर्तव्य त्यही नै हो ।

किनकी हामीले गरेको हरेक काम असल होस् वा खराब होस्, प्रत्येक गुप्त कुरासमेत सबैको न्याय परमेश्वरले गर्नुहुनेछ ।" (उपदेशक १२:१३-१४) आउनुहोस् क्याथोलिक स्रोतबाट केही भनाइहरू हामी हेरौं-

"प्रोटेस्टेन्टहरूको अस्तित्व हुनुभन्दा हजारौं वर्ष अगाडि क्याथोलिक चर्चले स्वर्गीय अधिकारबाट शबाथलाई शनिबारबाट आइतबारमा परिणत गरेको हो ।" (क्याथोलिक मिरर, सेप्टेम्बर, १८९३)

"हाम्रो अधिकारको चिन्ह आइतबार हो । चर्च बाइबल भन्दा पनि माथि छ, र शबाथ पालनाको परिवर्तन यस कुराको चिन्ह हो ।" (क्याथोलिक रेकर्ड, लण्डन/ओटारिओ, सेप्टेम्बर १, १९२३)

ल हेर्नुहोस्- क्याथोलिक चर्चले आफूलाई बाइबलमाथि राखेको छ । तिनीहरू भन्छन् कि तिनीहरूसँग समय र नियम परिवर्तन गर्ने स्वर्गीय अधिकार छ । तिनीहरू पुष्टि गर्छन् कि तिनीहरूसँग त्यो अधिकार छ जो ठीक बाइबल विपरित छ ।

जब सैतानले येशूको परीक्षा गर्नुपर्छ तब येशूले बाइबलमा आधार रहेर परीक्षाको सामना गर्नुभयो । उहाँले परमेश्वरको बचनलाई आफ्नो अधिकार बनाउनुभयो । यदि कसैले पनि परमेश्वरको बचनको अधिकारमा चल्दैन भने त्यो व्यक्ति कुनै पनि अधिकारमा चल्दैन । किनभने अधिकार केवल परमेश्वरको वचनमा छ ।

त्यसोभए के विश्राम दिन चेलाहरूले परिवर्तन गरे ?

कसैले भन्छन् येशूको पुनरुत्थानको सम्झनामा चेलाहरूले शनिबारको सप्ताह आइतबारको दिन विश्राम दिन पालना गर्न थाले । यो परिवर्तनको विषय बाइबल एकदमै मौन छ । हप्ताको पहिलो दिनलाई आधार मानेर बाइबलीय सन्दर्भहरू हामीले हेर्नुपर्छ भने कहीं पनि परमेश्वर दिन परिवर्तन गर्ने आज्ञा दिनुभएको हामीले पाउँदैनौं । कहि पनि यस्तो पद जसले भन्छ कि हप्ताको सातौं दिन शनिबारबाट विश्राम दिन हप्ताको पहिलो दिनमा सारियो भनेर भन्दैन । (मत्ति २८:१, मार्कुस १६:२, ९, लुका २४:१, यूहन्ना २०:१, १९, प्रेरित २९:०-७, १ कोरिन्थी १६:२)

तर त्यसको ठीक विपरित चेलाहरूले येशूले सिकाउनुभए जस्तै शबाथ पालना गर्दै आए भनेर प्रेरितको पुस्तकले भन्दछ (प्रेरित १३:१४-१५, १३:४२-४४, १६:१२-१३, १७:१-२, १८:३-४)

ट्रेन्टको सभा

क्याथोलिक चर्चको आधिकारिक चर्च सभा इ.सं. १५४५-६३ मा ट्रेन्टमा भएको थियो । यस सभाको मुख्य उद्देश्य- "प्रोटेस्टेन्ट भुठा शिक्षाहरूको प्रतिउत्तरमा चर्चको शिद्धान्तहरूमा निश्चित संकल्प ।" (क्याथोलिक इनसाइकोपेडिया, भाग १५ ट्रेन्टको सभा)

यस सभामा बाइबलको अधिकार बनाम चर्चको परम्परामा आधारित अधिकारमा गहनरूपमा छलफल भएको थियो । अन्तिम छलफलमा अन्तिम निष्कर्षमा पुग्यो- शबाथको परिवर्तनलाई ध्यानमा राखेर यो कुरा पुष्टी हुन्छ कि बाइबलमाथि चर्चको अधिकार छ । त्यो अन्तिम निष्कर्ष यस प्रकारको छ-

"आखिरीमा सबै हिचकिचाहटलाई पर सारियो । बाइबलमाथि विधी परिम्पराको अधिकार छ भनेर रंगियोको आर्कविशपले खुल्ला रूपमा भने । ख्रीष्टको आज्ञा विना आफ्नो अधिकारद्वारा चर्चले खतनालाई बपतिस्मामा, शबाथलाई आइतबारमा परिणत गरेको कारण चर्चको अधिकार बाइबल भन्दा पनि ठूलो छ ।" (जे.एच. होल्टम्यान, क्यानन एण्ड ट्रेडिशन लुडविगस्वर्ग जर्मनीमा सम्पादित १८५९, पृ. २६३)

अब हामी कुराको मूल भागमा आएका छौं, कि सबै प्रोटेस्टेन्ट र सुधारवादीहरूले बाइबललाई आफ्नो विश्वास र शिक्षाको आधार बनाएका छन् । तर क्याथोलिकहरूले हप्ताको सातौं दिन शनिबारलाई विश्राम दिन नमानेर हप्ताको पहिलो दिन आइतबारलाई विश्राम दिन प्रोटेस्टेन्टहरूले मानेको कारण प्रोटेस्टेन्टहरूको अधिकारलाई अस्वीकार गरेका छन् । यो कुरामा क्याथोलिकहरूसँग सहमत हुनुपर्छ । तिनीहरूले इमान्दारीपूर्वक मानेका छन् कि विश्राम दिनलाई हप्ताको सातौं दिन शनिबारबाट पहिलो दिन आइतबारमा सारेका छन् । त्यही समय तिनीहरूले प्रोटेस्टेन्ट र सुधारवादीहरूलाई शबाथको आधारमा गलत भनेका छन् । किनभने प्रोटेस्टेन्टहरूले आइतबारलाई विश्राम दिन पालना गर्दै आएका छन् ।

"बाइबल केवल बाइबलमा लिखित बचन मान्ने निर्णय लिनु बाहेक प्रोटेस्टेन्टहरूसँग अरु कुनै शरणस्थान छैन । आफूलाई छुटकारा दिनको लागि यिनीहरूसँग अझै समय छ । के तिनीहरूले त्यो काम गर्नेछन् ? के

तिनीहरू आफ्नो विश्वासमा खडा रहनेछन् ? वा तिनीहरू क्याथोलिक चर्चद्वारा स्थापित भुठा शिक्षामा खडा रहेर प्रोटेस्टेन्ट सिद्धान्त मानेको घोषणा गर्नेछन्? के तिनीहरू क्याथोलिक चर्चको विधिद्वारा स्थापित आइतबारलाई विश्राम दिन मान्दै बस्छन् ?" (क्याथोलिक मिरर, सेप्टेम्बर २, ९, १६ र २३, १८९३ पर्चा आधारित रोमको चुनौतीहरू)

प्रिय मित्र यस विषयमा तपाईं कुन पक्षमा उभिनुहुन्छ ?

मार्टिन लुथरले क्याथोलिक चर्चको विरुद्ध उभिने साहस गरेर सच्याउने कोशिश गरे तर पछि गएर उनले छोडे । परमेश्वरको आज्ञामा परिवर्तन भएको कुरा उसलाई स्पष्ट रूपमा ज्ञान थिएन । जसले लुथरको पाइलामा हिडेका थिए तिनीहरू अझै अगाडि जानुको सट्टा रोमसँग हात मिलाए ।

विश्राम दिनको विषयमा प्रोटेस्टेन्टहरू गलत छन् । तिनीहरूले क्याथोलिक शिक्षालाई अपनाएका छन् र बाइबल केवल बाइबलमा आधारित रहने प्रतिज्ञालाई तोडेका छन् र रोमको भुठो शिक्षालाई अपनाएका छन् । जब तिनीहरूले क्याथोलिकसँग मिलेर सुधारको पाँच सय वर्ष मनाउनेछन् तब तिनीहरू सम्भौता गर्नेछन् र तिनीहरू भुठा ठहरिनेछन् ।

आउनुहोस्, हामी ति शिक्षाहरूलाई हेरौं जुन शिक्षाहरू लुथरन चर्च र अरु प्रोटेस्टेन्ट चर्चहरूले रोमन क्याथोलिक चर्चबाट लिएर आएका छन् ।

१. आइतबार जसको बाइबलीय आधार नै छैन, त्यस दिन प्राय सबै चर्चले विश्राम दिन स्वीकारेका छन् । बाइबलको सातौं दिनलाई शबाथ दिन मान्नुको सट्टा बाइबलको पहिलो दिनलाई मानेका छन् ।

२. विश्वासद्वारा बपतिस्माको सट्टा प्राय चर्चले बाल बपतिस्माको विधीलाई पालना गर्छन जसको कुनै बाइबलीय आधार नै छैन ।

३. चर्चहरूले १३-१४ वर्षको युवाहरूलाई स्वीकारको विधीद्वारा विश्वास गर्न लगाइन्छ । जसको बाल बपतिस्मा भएको थियो ।

येशूले तिनीहरू जसले अरुलाई धोका दिन्छन, त्यसको बारेमा कडा र गम्भीर चेतावनी दिनुभएको छ । येशूले भन्नुभयो-

"तर जसले म माथि विश्वास गर्ने यी सानाहरूमध्ये एक जनालाई पाप गर्न लाउँछ, बरु त्यसको गलामा ठूलो जाँतोको ढुंगा बाँधेर त्यसलाई गहिरो समुद्रमा डुबाइदिनु असल हुन्छ । पाप गर्न लगाउने परीक्षाहरूका निम्ति यस संसारलाई धिक्कार ! पाप गर्न लगाउने परीक्षा त आउँछ नै तर धिक्कार, त्यस मानिसलाई जसद्वारा पाप गर्न लगाउने परीक्षा आउँछ ।" (मत्ति १८:६-७)

निष्कर्षः

बाइबललाई पालन नगरेको कारण लामो समयको अन्तरालमा सुधार अभियान सफल भएको छैन । आइतबारलाई विश्राम दिन मान्नु यसको परिणाम हो ।

धेरै भन्छन् सुधार अभियान लुथरसँगै अन्त भयो तर यो अभियान समयको अन्तसम्म चलिरहनु पर्छ । जुन ज्योति लुथरले परमेश्वरबाट पाएका थिए त्यो ज्योति फैलाउन लुथरसँग ठूलो काम थियो । जुन ज्योति यस संसारले पाउनु थियो त्यस ज्योति लुथरले पुरा रूपमा पाएका थिएनन् । उसको समयदेखि अहिलेसम्म बाइबलमा आधारित धेरै सत्यहरू प्रकशनमा आइसकेका छन् ।

सुधारवादीहरूको बाइबलमा आधारित विश्वासलाई के भयो ? आज हाम्रो माभमा एउटा हैन धेरै सुधारवादीहरूको खाँचो छ किनभने आजको चर्चमा धेरै भुटा शिक्षाहरूले घर बनाएका छन् जसलाई मानिसहरूले हेर्न जरूरी छ । त्यही समय हाम्रो समयको निम्ति बाइबलबाट स्पष्ट र साँचो सन्देश सुनाउन जरूरी छ । निडर लुथर जस्तै परमेश्वरको लागि उभिन को तयार छ ?

आजको संसारमा भ्रष्टहरूले जितिरहेको हेरेका छौं तर यो लडाई त येशू र येशूलाई पछ्याउनेको विरुद्ध हो । यसबाट हामी हेर्न सक्छौं कि परमेश्वर नियन्त्रणमा हुनुहुन्छ र उहाँले सबै कुरा तोक्नुहुन्छ । अन्तसम्म चल्ने यो सुधारवादी युद्धमा जो येशूको पक्षमा छन् तिनीहरूले जित्नेछन् ।

सबैभन्दा ठूलो अन्तिम परीक्षा

आरधनालाई लिएर यस संसारमा अन्तिम परीक्षा हुन्छ भनेर बाइबलले स्पष्ट पारेको छ । बाइबलले यो परीक्षालाई यसरी व्याख्या गरेको छ -

"त्यस पहिलो पशुको मूर्तिमा सास हालिदिने अनुमति त्यसलाई दिइयो, यस हेतुले कि पशुको त्यो मूर्ति बोलन सकोस् र त्यस पशुको मूर्तिलाई नपुज्नेहरू मारिउन् ।

अनि त्यसले साना र ठूला, धनी र गरिव, फुक्का र कमारा सबैलाई तिनीहरूका दाहिने हात वा निधारमा छाप लगाउन लायो ।

त्यो छाप नभइकन कसैले पनि किनमेल गर्न नपाउने भयो । त्यो धापचाहिँ त्यस पशुको नाउँ वा त्यसका नाउँको संख्या हो ।" (प्रकाश १३:१५-१७)

हामीले कसलाई आराधना गर्छौं त्यस विषयमा परीक्षा हो । हामी परमेश्वरलाई सृष्टिकर्ताको रूपमा स्वीकारछौं । यो आरधनाको विषय हो कुनै

माइक्रोचिप्सको विषयमा हैन । धेरै मानिसले सोच्छन् कि पशुको चिन्ह माइक्रोचिप्स हो तर वास्तविकता त्यो हैन । विद्युतीय प्रणालीद्वारा माइक्रोचिप्सबाट सबै कुरा जो पशुको विपरित छन् त्यसलाई नियन्त्रण गरिन्छ भनेर मानिसहरू सोच्छन् ।

सबै कागजीय पैसालाई हटाएर कार्डको प्रयोग हुन्छ र जसले माइक्रोचिप्स लिएका छैनन् त्यसले किनमेल गर्न पाउँदैन भन्ने मानिसहरूले विश्वास गरेका छन् । जब पशुको छाप निधार र हात लिनुको सांकेतिक अर्थ छ । निधारको अर्थ बुझाई र हातको अर्थ काम हो (व्यवस्था ११:१८) । हाम्रो मस्तिष्कद्वारा हामी निर्णय लिन्छौं । हामी हाम्रो सम्झाईबुझाईबाट वा आफ्नो कामबाट पशुको छाप लिन सक्छौं । जसले स्वर्ग र पृथ्वी बनाउनुभयो उहाँको आरधना गर भनेर बाइबलले भन्दछ । चौथो आज्ञाले हामीलाई जसले ६ दिनमा सृष्टि गर्नुहुने र सातौं दिनमा विश्राम गर्नुहुनेलाई आरधना गर भनेर आदेश दिन्छ । किनभने फेरि येशू आउनुभन्दा अगाडि शबाथ दिन आरधनाको विषयको केन्द्रविन्दु बन्नेछ । यस संसारका अगुवाहरूले बाइबलको पहिलो दिनलाई विश्राम दिन भनेर लागु गर्न खोजिरहेको छन् । युरोपमा, युरोपियन आइतबारीय समूहले आइतबारलाई विश्राम दिन भनेर लागु गर्न पछि परेका छन् । अमेरिकामा पनि धार्मिक अभियान इसाई गठबन्धन र प्रभुको दिन समूह जस्ता समूहले आइतबारलाई विश्राम दिन भनी लागु गर्न पछि परेका छन् ।

विश्राम दिन आइतबार परमेश्वर र दश आज्ञा विरुद्ध छ किनभने चौथो आज्ञाले हामीले हामीलाई उहाँले विश्राम गर्नुभएको दिनलाई विश्राम दिन मानी पालन गर्नु आदेश दिएको छ । आराधनाको विषयलाई लिएर पुरा संसारको परीक्षा हुनेछ र मानिसहरूले यो निर्णय लिनुपर्नेछ कि तिनीहरूले सृष्टिकर्तालाई पुज्ने कि पशुलाई पुज्ने ?

हामीले हेर्नो कि आइतबार क्याथोलिक चर्चको अधिकारको चिन्ह हो । हामीले हेर्नो कि विश्रामको दिनलाई शनिबारबाट आइतबारमा सारिएको छ । अब तपाईंलाई यो कुराको जानकारी भइसकेको छ, अब निर्णय लिने पालो तपाईंको कुन अधिकारलाई तपाईं पछ्याउनु हुन्छ ।

तपाईंले जानकारी पाउनुभयो कि कसरी धर्मविरोधी चर्चले परमेश्वरको विश्राम दिनसँग छेडखानी गरेको छ अब तपाईंले लिने निर्णय तपाईंको जीवनभरी तपाईंको पछि लाग्नेछ । किनभने बाइबलमा यसो लेखिएको छ-

"यसकारण जसले भलाई गर्न जानेर पनि गर्दैन त्यसले पाप गर्छ ।" (याकूब ४:१७)

सृष्टिकर्ताको आरधना गर्ने वा पशु र त्यसको छाप लिनेमा निर्णय भविष्यमा लिनु पर्छ । त्यो समय तब आउँछ जब पशुको छाप आइतबारलाई विश्राम दिन मानेर पालन गर्नुपर्ने कानून बन्छ । यसकारण हामीले अहिले निर्णय लिनुपर्छ किनभने हामी कति समय बाच्छौं त्यो हामीलाई थाहा छैन किनभने उद्धारको दिन आज हो ।

"आज तिमीहरूले उहाँको शब्द सुन्छौं भने आफ्नो हृदय कठोर नपार ।" (हिब्रू ३:७-८)

यदि हामीले येशूलाई पछ्याउने निर्णय आज लियौं भने भोलि उहाँलाई पछ्याउन भन सजिलो हुनेछ । यी पदहरूलाई ध्यानसँग पढ्नुहोस् ।

"तिमीहरूले मलाई प्रेम गर्छौं भने मेरा आज्ञाहरू पालन गर ।" (यूहन्ना १४:१५)

"यसैबाट थाहा पाउँछौं, कि हामीले परमेश्वरको सन्तानलाई प्रेम गर्छौं, जब हामी परमेश्वरलाई प्रेम गर्छौं तब हामी उहाँको आज्ञा पालन गर्छौं ।" (१ यूहन्ना ५:२-३)

"जसले म उहाँलाई चिन्छु भन्छ तर उहाँका आज्ञाहरू उल्लंघन गर्छ, त्यो भुटो हो, र त्यसमा सत्य छैन । तर जसले उहाँको बचन पालन गर्छ, त्यसमा परमेश्वरप्रतिको प्रेम साच्चै नै सिद्ध भएको हुन्छ । हामी उहाँमा छौं भन्ने कुरा यसैबाट निश्चित हुन्छौं ।" (यूहन्ना २:४-५)

"मेरो भेडाहरूले मेरो स्वर सुन्छन्, र तिनीहरूलाई म चिन्छु र तिनीहरू मेरो पछि आउँछन् ।" (यूहन्ना १०:२७)

अन्तिम आवाहन

जब हामीले यो भुटो कुराको बारेमा लेख्दा हामीले क्याथोलिक चर्चलाई प्रणालीको रूपमा लेखेका छौं । क्याथोलिक चर्च प्रणाली धेरै भुटा शिक्षा गलत शिद्धान्तहरूको सस्थापक हो । हामीले चर्च प्रणालीलाई भुटो भनेको हौं, कुनै क्याथोलिक व्यक्तिलाई तुच्छ नजरले हेरेको छैनौं । यसकारण हामी यो प्रार्थना गर्छौं कि यो पुस्तकद्वारा परमेश्वरले क्याथोलिक वा हरेक व्यक्ति जसले यो पुस्तक पढ्छ उसलाई सही निर्णय लिन मद्दत गरून् ।

हामी विश्वास गर्छौं कि अन्य मण्डलीहरूमा र क्याथोलिक मण्डलीमा पनि इमान्दार र सोभो व्यक्ति छन् जसले परमेश्वरको सत्य वचनको खोजीमा छन् । धेरै जना भुटा शिक्षा विरुद्ध, दश आज्ञामा भएको फेरबदलको विरुद्ध

उभिनेछन् जब तिनीहरूले मानिसले स्थापना गरेको भुटा विधीहरूले चर्चमा डेरा जमाएको हेर्नेछन् । परमेश्वरको काम गर्न तिनीहरू बलियो गवाही बनेर बाहिर आउनेछन् भन्ने हाम्रो विश्वास छ । बाइबलको यो आवाहन ति सबैको लागि हो जो यस बेबिलोनमा (क्याथोलिक र भुटा प्रोटेस्टेन्ट) फसेका छन् -

"हेर मेरा मानिस हो, त्यसबाट निस्केर आओ, नत्रता त्यसका पापहरूसँग तिमीहरू पनि सहभागी हुनछौं, र त्यसका विपत्तिहरू तिमीहरू भोग्नेछौं ।" (प्रकाश १८:४)

यो पद अनुसार परमेश्वरको धेरै मानिसहरू बेबीलोनमा छन् । अधिकाँश परमेश्वरको प्रजाहरू आजको दिनमा बेबीलोनमा फसेका छन् । जब तिनीहरूले परमेश्वरको बचनको ज्योती देख्नेछन् तब मार्टिन लुथर जस्तै तिनीहरू बाइबललाई

पछाउँदै बेबीलोनबाट निस्केर आउनेछन् । बाइबलको अधिकारलाई मान्नेछन् ।

यदि तपाईंको चर्चले हामीले भनेको दश बुँदाहरूबाट कुनै शिक्षाहरू सिकाईरहेका छन् भने हामी प्रार्थना गर्दछौं कि तपाईं त्यहाँबाट निस्केर आउनुहोस् ताकि तपाईंमाथि परमेश्वरको दण्ड जुन अधर्मीको लागि हो त्यो तपाईंमा नआओस् । (प्रकाश: २१:८) एउटा खुट्टा बेबीलोनमा अर्को खुट्टा परमेश्वरको पक्षमा राख्नु राम्रो होइन । हाम्रो दुवै खुट्टा परमेश्वरको पक्षमा हुनु पर्दछ ।

बहुमतको आधारमा मुक्ति पाइन्छ भनेर नसोच्नुहोस् । बाइबलले अन्तको दिनमा साँचो विश्वासीहरू जो परमेश्वरको हुँ, भनेर दावी गर्नेहरू हुन्छन् । बाइबलले त्यस साँचो विश्वासीहरूलाई यसरी व्याख्या गर्दछ -

"परमेश्वरको आज्ञाहरू पालन गर्ने र येशूको विश्वास राख्ने सन्तहरूको धैर्यधारण यसैमा छ ।" (प्रकाश १४:१२)

हाम्रो शक्तिमा हैन तर परमेश्वरको शक्तिमा । (फिलीप्पी २:१३) यिनीहरू नै परमेश्वरको साँचो विश्वासी हुन जो अन्तको समयमा हुनेछन् । तिनीहरू एउटै समझको हुनेछन् जसरी पेन्टीकोस्टको दिन येशूको चेलाहरू एउटै समझका भएका थिए । तिनीहरूसँग ख्रीष्टको शक्तिमा एकता थियो ।

हामी सबै यो साँचो विश्वासी समूहको भाग हुन सकौं ।